40. ÉVFOLYAM, 49. SZÁM
Ára: 3,– Ft
1984. DECEMBER 6.
Ludas Matyi

Brenner György rajza

MIKULÁS BÁCSI

GÉPESITÉS

– Ha békülni akarnak, nyomják meg a zöld gombot, ha válni, a pirosat!

A lakosság új szabályozói

Amikor a Magyar Hírlapból megtudtam, hogy a Nagy Lajos király úti raktáráruházban Pierre Cardin ruhamodelleket árusítottak ki, megállapítottam, hogy a lakosság új szabályozói egyre szélesebb körben hatnak. Ezeket a ruhakölteményeket ugyanis jóideig nem kapkodták el eredeti árukon, ezért végül 70 százalékkal olcsóbban dobták piacra.

A vállalatokat érintő új szabályozókhoz hasonlóan a lakosság szabályozóváltozásai is differenciáltan érvényesülnek: akadnak, akik még a Lehel piacon is szabályozzák vásárlóerejük kiáramlását, mások a kötvénypiacon sem. Egy legutóbbi kibocsátáskor, volt, aki 800 000 forintért vásárolt ruhakereskedelmi kötvényt. Az egész 20 milliós készlet egy óra alatt elfogyott. Érdekes módon a lakossági szabályozók jól hatnak a bankokra, de kevésbbé jól például a szolgáltatókra. Mind többen mondják a szogáltatóknak, hogy alászolgálja! A Nőtanács munkabizottsági ülésén adatokkal bizonyították, hogy addig-addig könnyítettek a nők háztartási munkáján, míg most dinamikusan növekszik azok száma, akik már a Patyolatba sem cipelik el az ágyneműt, mert újból otthon mossákvasalják. Több kisvállalatnál tapasztalják, hogy már nem szaladnak hozzájuk, ha serceg a rádió, zörög a magnó, kopog a mosógép. Az a fő, hogy szól, mozog és csak a végképp elromlott gépeket viszik a szervizbe. Autószerelőktől arról hallani, hogy a tulajdonosok lényegesen kevesebbszer viszik be kocsijukat megelőző felülvizsgálatra. És nem hiszem, hogy többségük azért, mert még a bankba sem ér rá elmenni kötvényt jegyezni. Bár nemcsak a pénzügyi szabályozók hatnak, hanem gyakran az etikai fékek is. A fodrászboltokban ugyancsak csökkent a vendégek száma, nagyon sokan ritkították látogatásaikat. Én is ezt tettem, mert rájöttem, hogy a piac törvényei a fejemen is érvényesülnek: amióta kevesebb a hajam, értékesebb. Egyre többet kérnek a frizuracsinálásért.

De csak memóriazavarral küszködők mondják, hogy mindez a 30-as évek elejére, a nagy világválságra emlékeztet. Mert hol volt akkor mosógép, meg ennyi autó? És akkor nem volt elég munka, most viszont van elég munkahely. És abban is különböznek ezek az idők, hogy a szolgáltatók nem csődöt jelentenek be, hanem átszervezést, hogy gazdaságosabbak legyenek. Csakhogy az ügyfél is átszervez: a lakosságnak a kötvényhez nem kötődő nagyobb része a közértben ruház be többet, hogy majdnem ugyanannyit kapjon érte és kevesebbet költ javításra, meg fodrászra. Ahol most szintén átszerveznek: a budapesti állami fodrászatból tíz kisvállalatot szülnek. Azt magyarázzák, hogy az átszervezés azért lesz jó a vendégnek, mert verseny lesz. Most egységesek az árak, ám az átszervezés után nem fognak ugyanannyit kérni például egy cinkotai üzletben, mint a Belvárosban.

...Már látom is magam előtt a zilált hajú nők Cinkotára vonuló csapatát. És a velük szembe vonuló fodrászcsapatot, amely e tájékról a Belvárosba igyekszik, hiszen ott – éppen a magasabb árak miatt – ugyanannyi munkával több a jövedelme, mint Cinkotán.

Földi Iván

Kisinas a hajófenékben

Jó sajtója volt a Mahartték Mikulásának, írt róla az újság, beolvasta vasárnapi lapszemléjében a rádió, így aztán millió magyar megtudhatta, hogy a Mikulás nagy ívben elkerüli a Mahart házatáját, a hajózásban dolgozók 1200 gyereke nem kap az idén piros zacskóban szaloncukrot, nugátkockát, mogyorót.

Nem elhamarkodott döntés: meghányta-vetette a főbizalmiak testülete, a szakszervezeti bizottság, meg még egyszer a főbizalmi értekezlet. Éles, szenvedélyes – és minden bizonnyal elvi – viták után határoztak úgy, hogy a szociális alapon megmaradt 40 000 forintot másra költik, s nem Mikulásra herdálják. Egyetértéssel olvasom a cikkben: „Elv a MAHART-nál – mivel jókora alaphiány fenyegeti a vállalatot –, hogy mindenre kevesebbet költenek." Csak azt nem értem, hogy ahol ilyen elvszerű takarékosság folyik, hogyan fenyegethet jókora alaphiány? Vagy nem kaptak időben észbe, s most – veszett puttony nyeleként – mentik a még menthetőt? Nem tudom, mekkora lehet a fenyegető alaphiány, ha valóban jókora, az az érzésem, negyvenezer nem segít rajta. Ha meg segít, akkor nem lehet jókora.

A kisinas jut eszembe, akit leküldenek a hajófenékbe: egy lyukon befolyik a víz, hárítsa el a veszélyt. Jön vissza kisinas, ragyogó arccal jelenti: vágott még egy lyukat, azon majd kifolyik ami a másikon befolyt.

Jut eszembe ennél okosabb dolog is. Persze nem magamtól. Gondosan áttanulmányoztam a legtájékozottabb magyar lap, a Ludas Matyi jelen számát, a címlapon a szenet osztogató Mikulással; s elolvastam a hatodik oldalon a káposzta-túltengésről írott kis szisszenetet. Innen az ötlet:

Mi lenne, ha a Mahartos gyerekek az idén egy-egy fej káposztát kapnának a Mikulástól? Kisebbedne a káposztások gondja, a Mahartnak is maradna pénze. Nem is beszélve az ügylet egészségügyi hasznosságáról: a káposzta erősíti a fogakat, a csokoládé pedig nyuvasztja. (Persze, a fogvédő-propagandát sem kell túlzásba vinni, mert ha így haladunk, a végén még a fog-szakma is alaphiányos lesz és jövőre a fogászgyerekeknek nem lesz Mikulásuk.)

Remélem, Mahartték hálásak nekem: levettem egy nagy gondot a vállukról. E tehertől megszabadulván, a szakszervezeti bizottság, a főbizalmiak testületével egyetemben, minden erejét összpontosítani tudja a leglényegesebb feladatokra:

1. Mit tegyenek, hogy jövőre ne legyen alaphiányos a vállalat?

2. Honnan teremtsék elő 1200 gyereknek a húsvéti nyuszitojásra valót?

Radványi Barna

LEGÓ

– Nem is árt, ha megszokja a gyerek, hogy az építőanyagok megfizethetetlenül drágák!

BALÁZS-PIRI BALÁZS:

Itt és most...

– Ne haragudj, Mónika, de ilyet már sokat láttam Délegyházán, a nyáron...

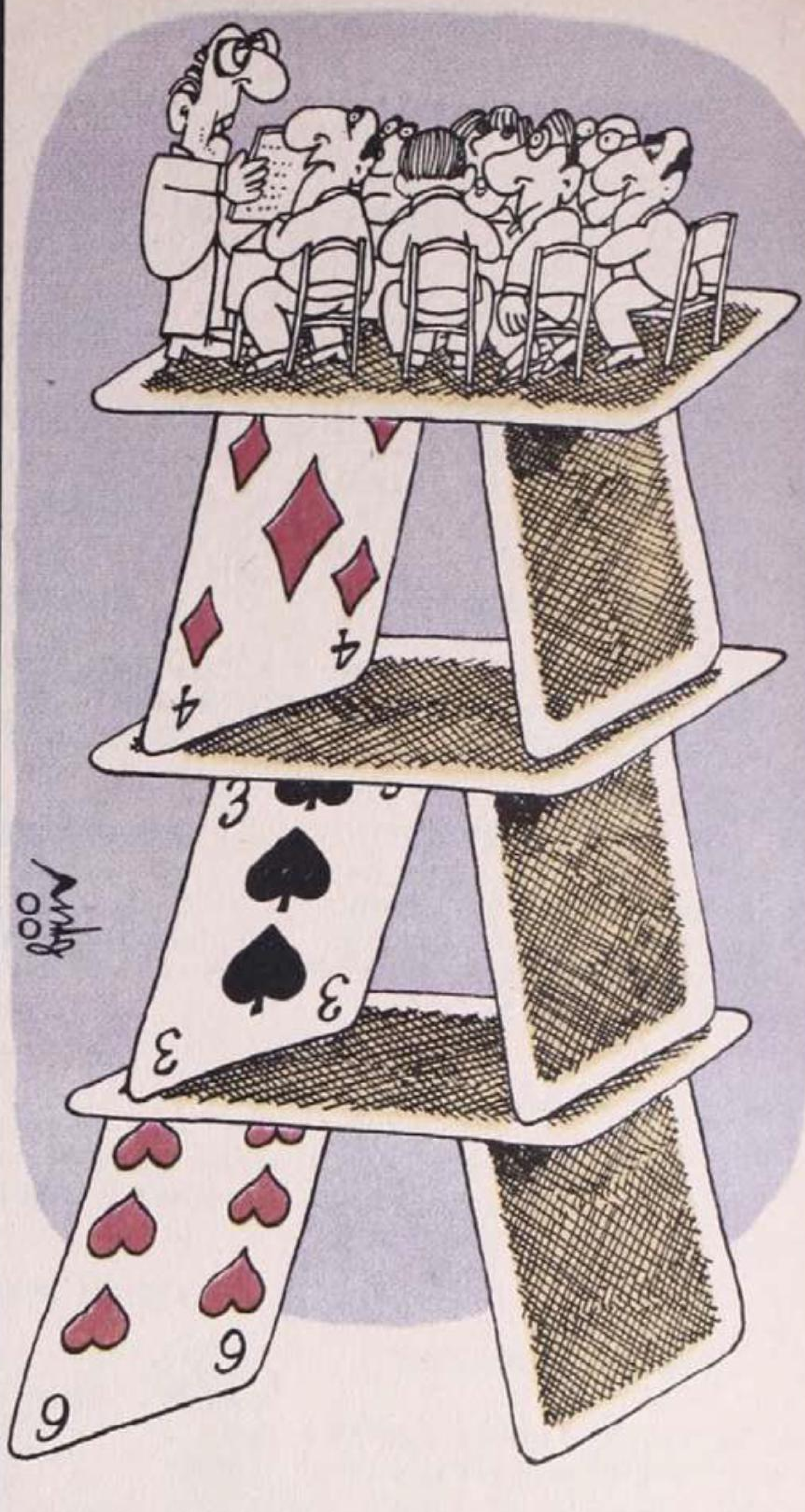

– Ma mit vacsorázunk, fiam? Van még itt a széfben vadasmarha konzerv...

– Nemcsak a sikerdarabokhoz kell bemenni, kérem!

GAZDASÁGI BESZÁMOLÓ

a kidobóember

Elég volt! — mondta dr. Geduldig Kacagány, egy hatalmas üzem volt vezérigazgatója, jelenleg a Pucér bár kidobóembere. A bár neve sejtetni engedte, hogy odabenn nem TIT-előadásokat tartanak. — Végre nyugodtan akarok élni, mert...

Nem folytathatta tovább. Megfogott egy pasast, aki részegen akart bemenni a bárba, vagyis ahogy a rendőrségi közleményekben olvashatjuk, erősen alkoholizált állapotban volt. Megfogta, a feje fölé emelte és huss! elrepítette. Repülését a radarállomások is észlelték.

Dr. Geduldig Kacagány régi ismerősöm volt. Többször nem csináltam riportot vele, éppen ezért nagyra becsült, mint újságírót.

— Lemondtam az állásomról, mert teljesen kimerültem idegileg. Nem tudtam enni, nem tudtam aludni. Egy roncs lett belőlem. Fizikailag is. Pardon, egy pillanat!

A következő pillanatban levakart a hátáról egy illuminált úriembert, akit azért kellett eltávolítania, mert az illető nagy balhét csinált a bárban, állandóan azt követelte, hogy a táncosnők vegyenek fel meleg bugyit, mert megfáznak.

— Hol is hagytam abba? Ja, igen. Kikészültem. Valaha sokat sportoltam, de igazgató koromban erre nem volt időm. Állandóan értekezleten ültem, és cigarettáztam.

— Beleszóltak a munkájába?

— Nem, önálló döntési jogom volt, de hallucináltam. Ezt az idegorvos állapította meg. Állandóan azt hallottam, hogy beleszólnak. Aztán jöttek a vizsgálatok. Megállapították, hogy nem vagyunk exportképesek, mert a mi termékeink alatt beszakad a vagon alja, nyugaton pedig ugyanez a termék egy gramm. Nem is kell a szállításhoz vasúti kocsi, postagalambok viszik a megrendelőhöz. Pardon, egy pillanat!

Valaki be akart menni a bárba, de Geduldig Kacagány útját állta.

— Hová? Hová?

— Isaszegre szeretnék menni. Mennyi a jegy oda-vissza?

— Kétszáz forint.

— Parancsoljon — szólt a vendég, a kidobóember kezébe csúsztatta a pénzt, aki szó nélkül beengedte.

— Látom, itt lehet keresni.

— Nem panaszkodom, bár a főnök újabb szabályozókon töri a fejét.

— Tehát itt könnyebb a munka?

— Sokkal — felelte Geduldig és felemelt egy százhúsz kilós férfit és kidobta az utcára. Nagyobb baj nem történt, csak az úttest alatt levő főnyomócső tört el és a közelben levő házakat elöntötte a víz. Hála báró Wesselényi Miklósnak, a neves árvízi hajósnak, minden lakót kimentették.

— Csodálatos erőben van! Gratulálok!

— Köszönöm. Mindezt a nyugodt életnek köszönhetem. Amióta nem vagyok gyárigazgató, meghíztam, megerősödtem.

— Azt látom.

— Teljesítem az export-import tervet. Több embert dobok ki, mint amennyit beengedek, így mindig van hely. És, ami a legfontosabb, itt nincs intrika, nem akarnak hátba döfni — mondta Geduldig Kacagány, és mivel fiatal korában kazánjavító volt, kicsavarta a kilépő szeszkazán kezéből a kést, majd ellökte magától a támadót. A támadó visszatántorodott, egészen Budafokig. Szerencséje volt. Budafokon lakott.

— Ne sértődjék meg, de nem megalázó, hogy ön, egy üzem igazgatója, most kidobóember a Pucér bárban?

— Nem. Most azt dobhatok ki, akit akarok. Volt egy osztályvezetőm, aki olyan tehetségtelen volt, mint ide Kisvárda, de nem tudtam kidobni, mert összeköttetései voltak. Ráadásul 1937 óta volt tehetségtelen. Nemrégiben tökjózanul be akart menni a bárba, de én kidobtam. Régen nem mertem volna megtenni.

— A főnöke milyen?

— Rendes ember. Valamikor régész volt. Ő találta meg Kislőcén az avarkorabeli Nemzeti Bank devizakészletét. Most is folytatja a szakmáját. Ha törik, ha szakad, a föld alól is előteremti a pénzt. Apropó, nem akar bemenni a bárba?

— Van asztaluk?

— Van. Egy barokk asztal, titkos fiókokkal. Rózsafából készült.

— Mennyi?

— Megfizethetetlen, de ön megfizetheti százötven forintért. Eredeti barokk asztal. Érdekli?

Érdekelt. Bementem a Pucér bárba.

A barokk művészet mindig közel állt hozzám.

Mikes György

SZILÁNKOK

ÖNSANYARGATÓ

— Ha minden jól megy, jövő ilyenkorra boldogtalan leszek.

TÁRSALKODÓNŐ

— *Felvettem egy társalkodónőt, de az a kikötésem, hogy csak én beszélhetek.*

IGÉNYTELENSÉG

— Egyszobás lakásunk van. El szeretnénk cserélni egy szobával kisebbre.

ORVOSI VÉLEMÉNY

— *Az orvosom szerint már nincs sok időm hátra. Ha nem adom még a tartozásomat, feljelent.*

ÜZLET

— Ebbe az üzletbe szeretek járni. Itt udvariasan csapnak be, másutt meg gorombán.

GYENGE CSAPAT

A kapus a meccs idejére másfél óra szabadságot kapott. Az ellenfél mégsem tudott gólt lőni.

SZÉP KIS ÉTTEREM

— Hozhatok a főétel után valami édességet?

— Felesleges. A sóletban mákos tésztát találtam.

TAKARÉKOSSÁG

— *Nekünk nincs otthon óránk. Minden reggel négyre beállítom a kakast.*

RÉGI HÁZASOK

— Lajos, fázom.

— Melléd bújjak?

— Inkább fázom.

HIRDETÉS

MEGBÍZHATÓ TANÚT KERESEK ELJÖVENDŐ BALESETEIMHEZ.

FÉRFISZEMMEL

— *Csókolózás közben átgondolom a napi teendőimet.*

AGGKOR

— Az én pofonom már olyan gyenge, hogy simogatásnak is beillik.

NEHÉZ PÁCIENS

— *Ha az idegorvosom meglát, idegesebb lesz, mint én.*

HÁZASOK

— Megmondom őszintén, szeretnék összeveszni veled.

— Jó, de ahhoz előbb ki kell békülnünk.

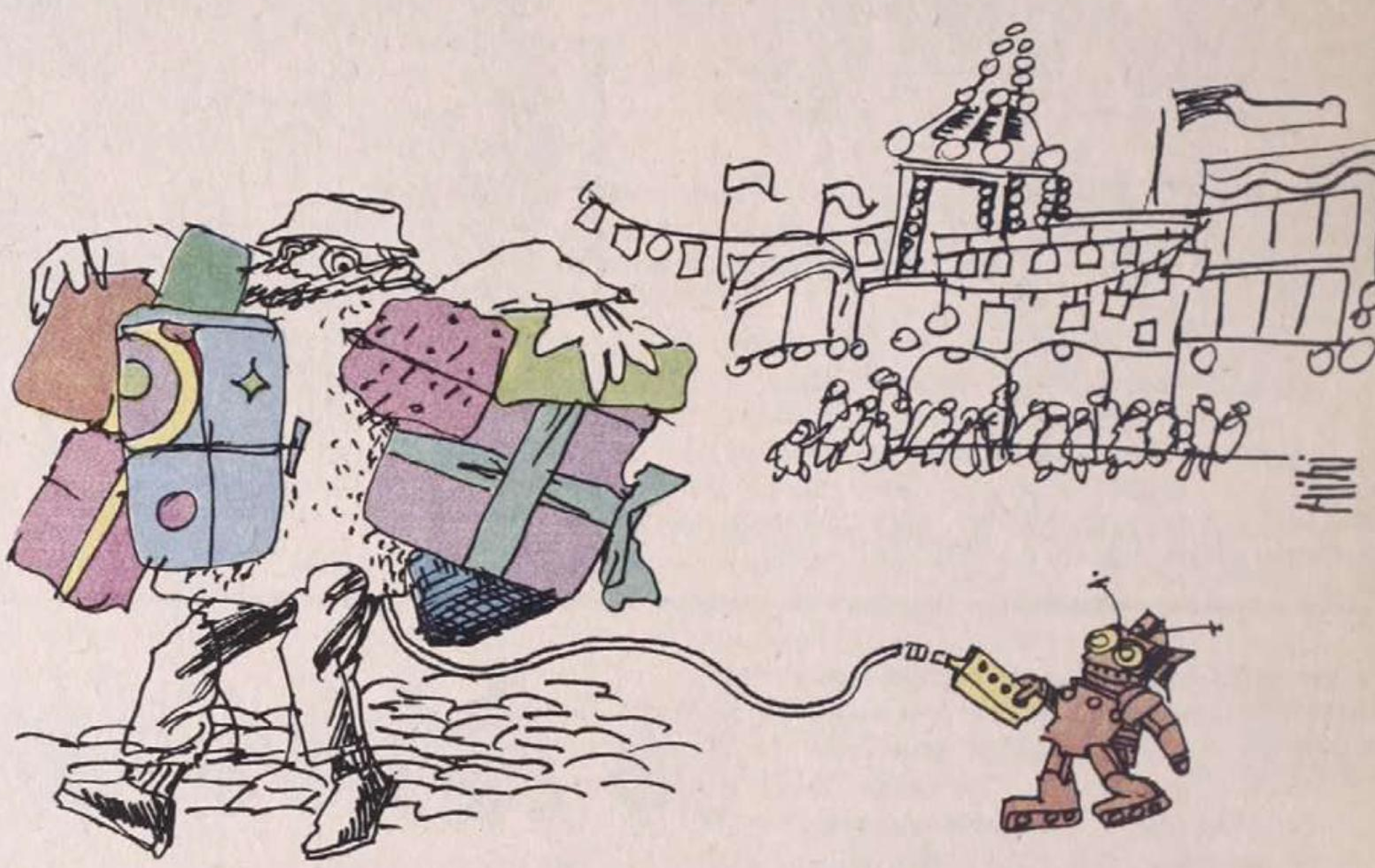
Galambos Szilveszter

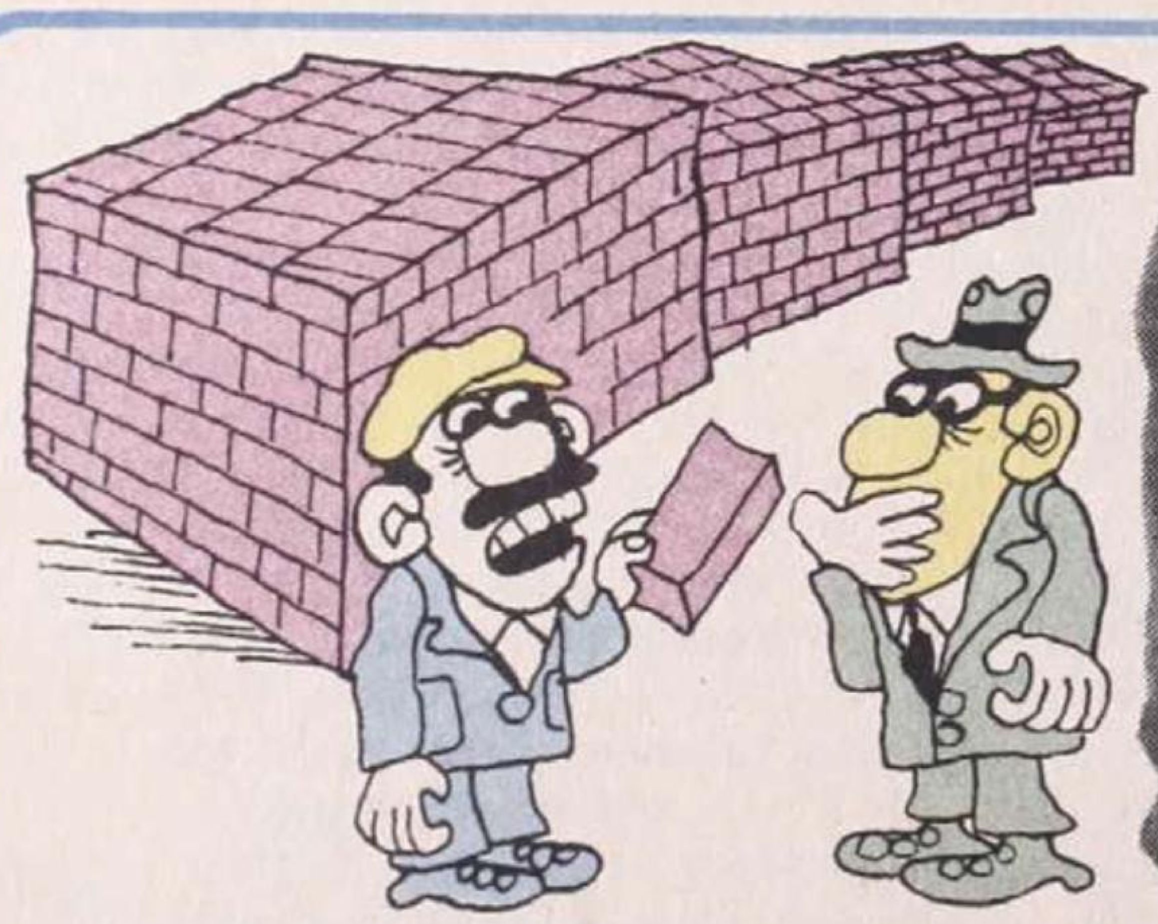
NAGYSZÜNET

– Házi kenyér? Takács árulja a harmadik bében!

JAPÁN SZUPERJÁTÉK

– Persze, hogy drágább, ez már 85-ös modell!

– Emlékszel, mikor még lyen kicsi voltál?

– Most mesélek neked a tízforintos marhahúsról.

– Az áru kicsit régi, de az ára teljesen friss!

– Hol találom ennek az árát?
– Tessék talán megnézni belül!

BAKI BAKI HÁTÁN

Egy történelmi visszapillantásból: „A színtváltókhoz tartozott Hull, az idős belügyminiszter is, *akit 1941 júniusának végén beteget jelentve, hiába kerestek hivatalában...*"
Úgy kell annak, aki beteget jelent, aztán mégis hivatalokba mászkál idős belügyminiszterek után!

„A Szovjetunió elleni *hitszegő* német támadást" említi ugyanez az értekezés.
Ejnye, hogy is van ez? Hitler a rablótámadás előtt vajon „egy hiten" volt Moszkvával? Miféle „hitet" szegett meg? Nem tett-e *hitet* már a Mein Kampfban is az antibolsevizmus mellett? S nem épp e hitének megfelelően támadt-e a szovjetek országára?
Nem, nem *hitszegő* volt századunknak e legrémségesebb figurája, hanem *szószegő*, feleim. Nem renegát, hanem hazug. Talán nem nehéz belátni, hogy a kettő nem ugyanaz.

Két testvérről olvasok egy napilapban. Szerencsétlenség érte őket 1965-ben, de túlélték. Az akkor 11 éves kisfiú most, 19 év elteltével harmincéves, akkor 13 éves bátyja pedig — az újságíró szerint — *harminchárom.*
Az öcs fölöttébb ügyetlen fickó lehet, ha nem leste el bátyjától az aranyat érő titkot, miként lehet 19 év alatt húsz évet élni.

Egy magyarra fordított bűnügyi elbeszélésből: „Campbellné... valahogy tudomást szerzett *a meghitt szerelmi fészekről, ahol a férje kis barátnőjét rejtegette.*"

Különös egy hölgy ez a Campbellné. Előbb meghitt szerelmi fészekben rejtegeti a férje kis barátnőjét, ami vagy feltűnő nagyvonalúságra, vagy ferde hajlamokra vall, majd pedig valahogy tudomást szerez ugyanerről a szerelmi fészekről, ami viszont a tudathasadás jele.
Hacsak a fordító nem akart megtakarítani egy névelőt, miközben szándéka szerint azt óhajtotta volna írni, hogy az említett fészekben férje *a* kis barátnőjét rejtegette.

Egy regény magyar fordításából: „Mikor tavaly kifizették az életbiztosítását, úgy döntött, hogy a nyugat-indiai szigetvilágnak kanyarodó nagy, atlanti-óceáni körútba *igazolja.*"
Ha ezalatt valaki otthon keresné az óceáni körútba igazolt életbiztosítást, megnyugtatjuk, hogy ez utóbbi igazoltan van távol, a nyugat-indiai szigetvilágnak való kanyarodás céljából.

Még egyre a fönti műnél maradva: „Fodros víz, frissen festett hajó, *rebegő zászló* mindig megbabonázta..."
Csoda? Én, ha előttem egy zászló rebegni kezdene, meg sem álinék az elmeorvosig.

„Ez legyen a legkisebb hibám!" — nyugtázta szerényen közvetítésbeli tévedését kedvenc sportriporterem.
Aki — fönti szavai szerint — a jövőben csakis nagyobb hibákra pályázik. Gondolom, olyanokra, mint maga ez a mondat.

Timár György

SIKERES KÍSÉRLET

VILMA NÉNI

– Rettegek a történész-konferenciáktól, mert utána mindig más névre keresztelik az utcánkat...

A MUNKÁSMOZGALOM TÖRTÉNETÉBŐL

– Még hogy prolicsalád volt a maguké, amikor naponta nyolc személyre főztek pacalt?!

– Adnék egy kis hálapénzt, ha az új városközpont a maszek zöldségüzletem mellett lenne!

A Belker cáfolata:

NEM TERVEZIK BORÍTÉKOS BORSJEGY KIBOCSÁTÁSÁT

GYŐRE IMRE:

KONZERVEK

A halkonzerv
egy reggel útnak indul,
míg belsejében
kis szardíniák
visítanak:
mily szép is a világ,
a konzerv-doboz
ónos falain túl.

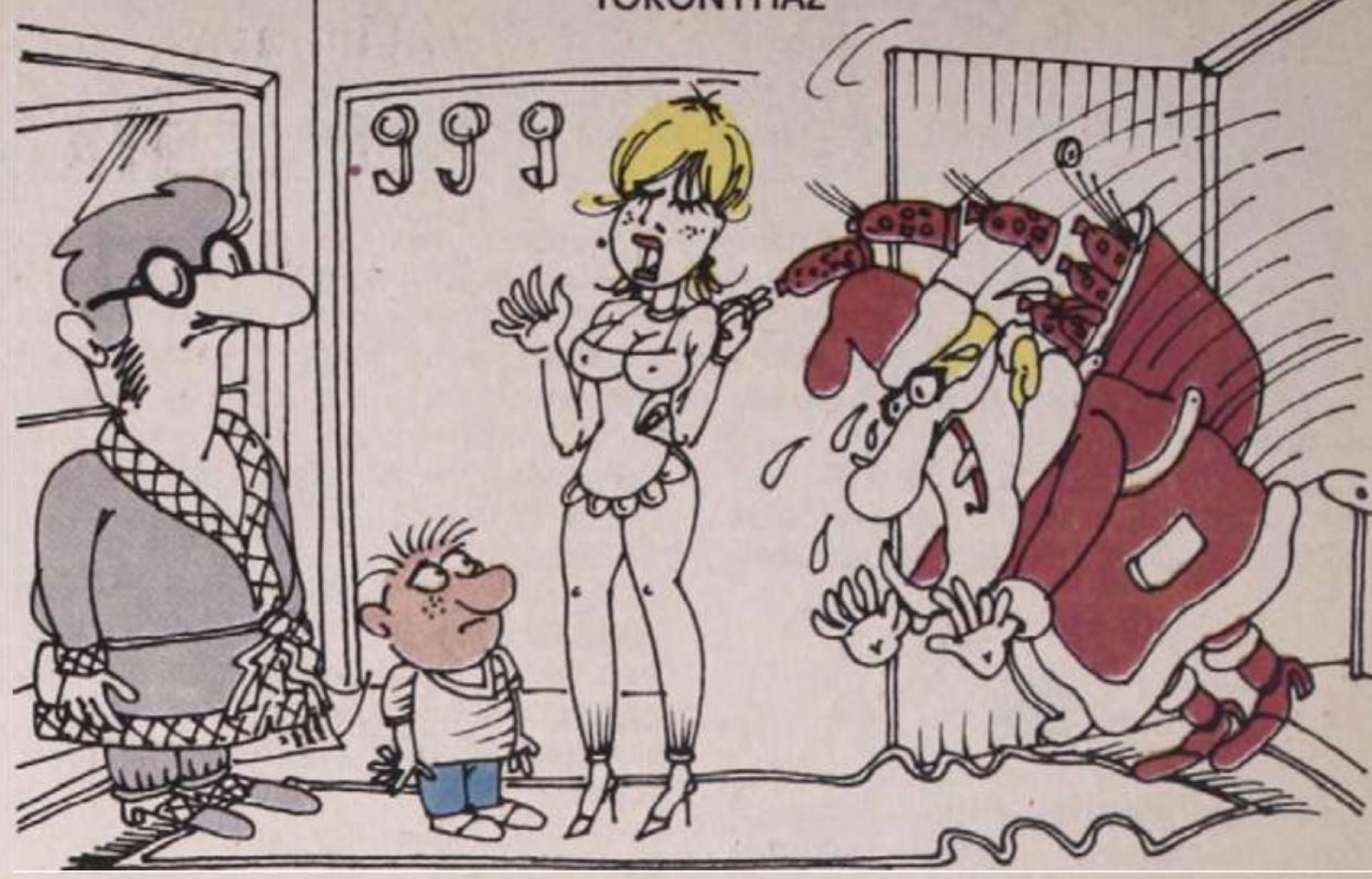
A konzervek ott kinn
csak jönnek-mennek,
ha van kalapjuk,
illendően köszönnek,
bakancsban járnak
völgyön és hegyen.
Szalonnát
sütnek délben,
míg szalonkák
lapulnak csöndben
vad rejteken.

A lejtőkön
a sprotnik énekelnek:
szerencse, nem hozott
esőt a felleg,
és szép a lét
annak, ki idefenn
edzi tüdejét,
nem vízben,
odalenn.

VEVŐSZOLGÁLAT

TORONYHÁZ

– Úgy látszik megint bedöglött a lift!

TUDATFORMÁLÁS

A bíró a fogorvosnál:
— Esküdjön meg, hogy kihúzza a bölcsességfogamat, a teljes bölcsességfogamat — és semmi mást!

*

— Megmondtam a menyasszonyomnak, még az esküvő előtt figyelmeztetni akarom arra, hogy én néha teljesen ok nélkül idegeskedem...
— És ő mit válaszolt?
— Megnyugtatott, hogy majd ha a feleségem lesz, soha nem leszek ok nélkül ideges.

KIRE BÍZZUK A KÁPOSZTÁT?

Arról értesültem a Tv-híradóból, hogy az idén jócskán több káposztát termeltünk a szükségesnél. Igaz, ennek hatását a piacon nem éreztem, mert a káposzta cseppet sem lett olcsóbb, savanyított fajtája pedig egyes helyeken még drágább is a tavalyinál.

No, de ha már itt ez a sok káposzta, valamit csak tenni kell vele. Annak idején Brazíliában kávétúltermeléskor a többletmennyiséget a tengerbe öntötték, de hát könnyű a braziloknak, nekik van tengerük. Nekünk csak a Balaton van, azt viszont nem tömhetjük tele káposztával, meg aztán van abban már úgyis annyi minden, s inkább azokat kell eltüntetnünk.

A híradóban megszólalt egy tsz-elnök és a Mezőgazdasági és Élelmezésügyi Minisztérium egyik osztályvezetője is, akik elmondták, hogy azért tudnánk mit kezdeni ezzel a sok káposztával, boldogan átvennék tőlünk keleten és nyugaton egyaránt. Akkor miért nem szállítjuk? — kérdezte a riporternő, s a válaszból kiderült, hogy a szállításra nincs engedély. Meghívták a stúdióba azt az illetékest is, aki megtagadta az engedélyt, de ő nem ment el. Nyilván azért, mert egyszerűen káposztafejnek tekinti azt a hat-hét milliónyi tévénézőt. Meg az is lehet, hogy a nyilatkozásra nem adott saját magának engedélyt, na nem szőrösszívűségből, hanem csupán rutinból.

A káposzták sorsa tehát egyelőre bizonytalan, pedig kapnánk értük kurrens árucikkeket, valutát, meg miegymást. De engedély ugyebár nincs. Mert akinek döntenie kell, az előbbrevalónak tartja a bürokráciát, mint a népgazdaság hasznát. Ez a hiba forrása, itt kéne változtatni. De kire bízzuk a káposztát?

Szerintem a jelen megoldásnál még egy kecske is jobb lenne. Mert az legalább megeszi. És kiviteli engedélyt nem adni bármelyik kecske is tud.

Vezda János

– Minek bajlódsz te az elektromossággal? Találj ki egy új kínzóeszközt, azért aranyakat kapsz!

A sakkolimpia tanulsága:

MI MÉG ÜLVE IS TUDUNK FEJREÁLLNI

ELFÚJTA A SZÉL

– Mivel csak délelőtt adják a filmet, egy szép nap mindenki kénytelen lesz kiiratni magát...

Reálisabb változatunk a postai reklámra:

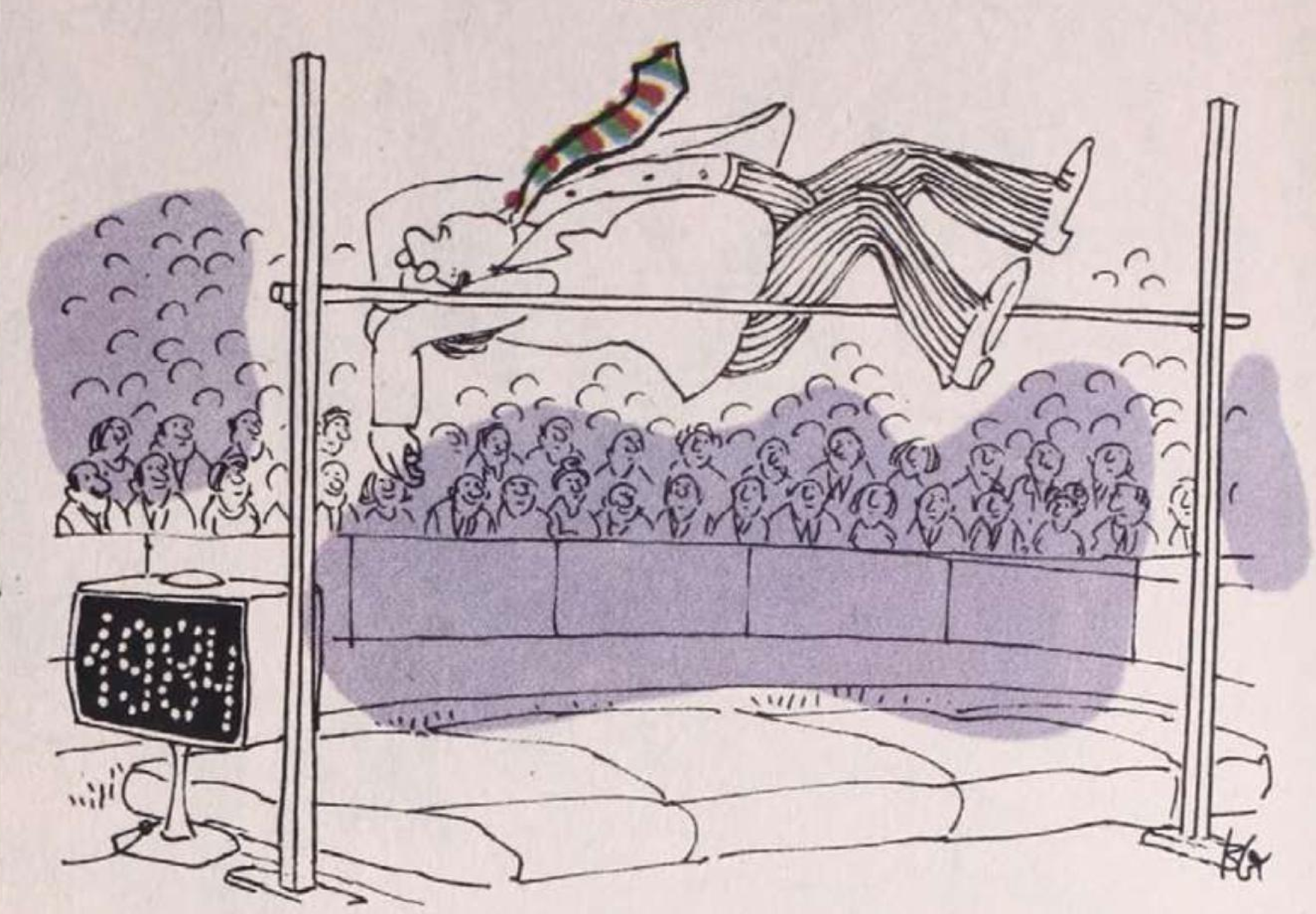
TELJESEBB AZ ÖRÖM, HA AJÁNDÉKA IDŐBEN ÉRKEZIK MÁR MOST ADJA FEL HÚSVÉTI KÜLDEMÉNYEIT

SIKK A HÁZIMASSZŐR

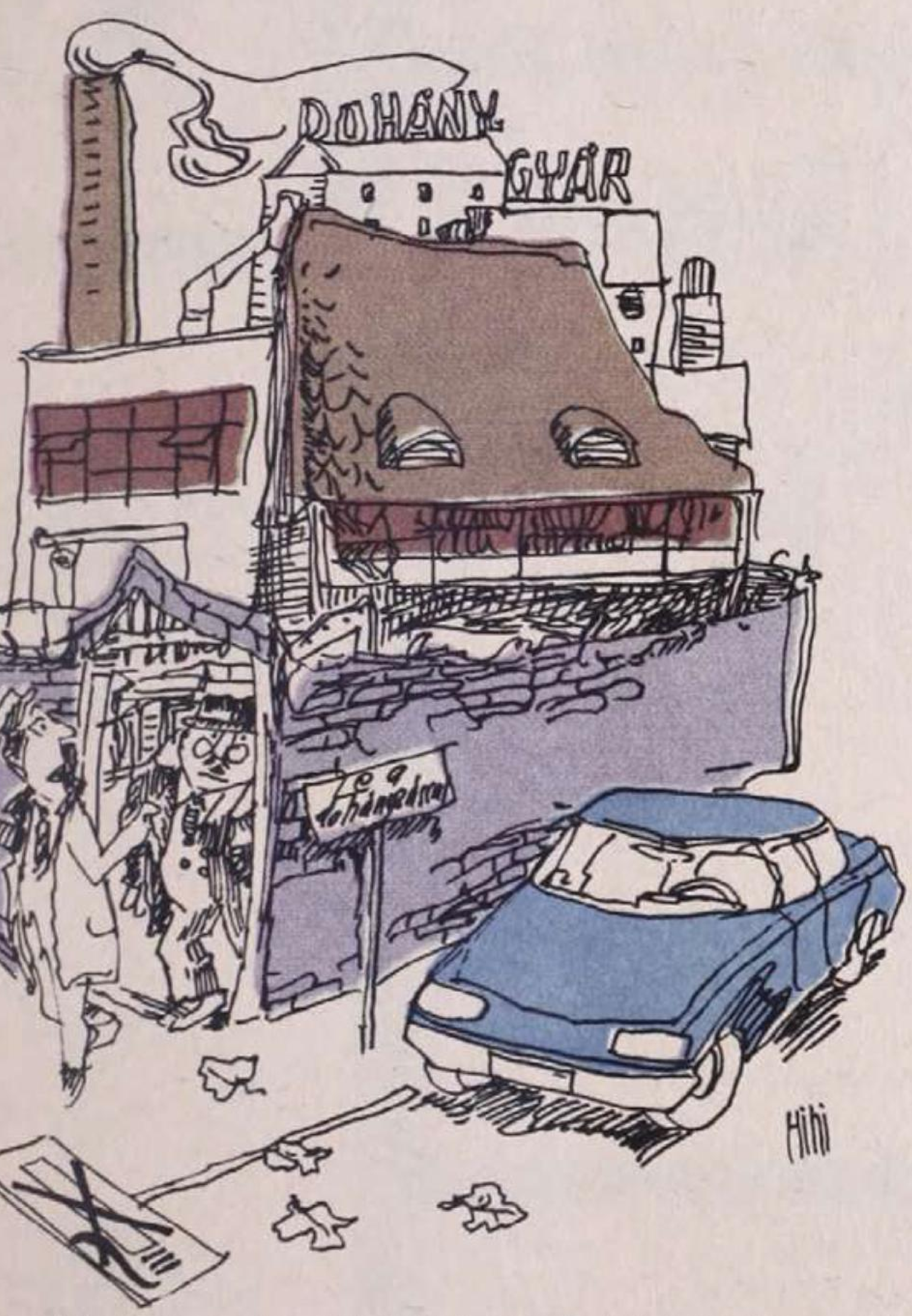

– Ne tombolj, Dezső, utánam te is sorra kerülsz!

BRAVÚR

HÁTSÓ KAPU

– Jöhet igazgató úr! Sehol egy dohányzásellenes aktivista . . .

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Egy szerzetes beteg lett a kolostorban. Az orvos megvizsgálja, és közli az apáttal:

– Hála istennek, semmi komoly. Egy héten belül ismét térdre állítjuk!

Az öreg hölgy megkér egy fiatalembert:

– Lenne olyan kedves és átvezetne engem az utca másik oldalára?

– Nagyon szívesen. A túloldalon lakik?

– Nem, csak ott áll a motorkerékpárom!

•

– Használt a fogyókúra a férjének?

– Fantasztikusan! A mellére tetovált hadihajóból gumikajak lett!

SPECIÁLIS ÚTITERVEK

A MALÉV sajtótájékoztatója alapján az újságok megírták az utazási iroda jövő évi terveit. Ha akarnám se tudnám titkolni, mennyire felcsigázta érdeklődésemet az a mindenképpen újszerűnek tűnő kezdeményezés, miszerint az iroda dolgozói „nyolc vagy ennél több tagú csoport, baráti társaság részére bármilyen speciális útiterv kidolgozására és lebonyolítására vállalkoznak."

Hogy miért éppen a bűvös nyolcas szám egy speciális csoport legkisebb egysége, azt bizonyára szigorú gazdaságossági számítások alakították így. Ami viszont a speciális útiterveket illeti, azzal kapcsolatban lenne néhány, talán mások érdeklődésére is számot tartó javaslatom.

Pályakezdő fiatalok lakásmegoldást keresnek: 14 nap, teljes ellátás nélkül, kevéske költőpénzzel. Az utazáson részt vevő fiatalok az első héten reménykedve, később kissé csüggedten keresik a lakásmegoldást, míg végül rájönnek, hogy mindenhol jó, de a legjobb lenne otthon.

Maszek zöldségesek, viszonteladók és műanyagos kisiparosok vidám kirándulása: 32 nap, elhelyezés tetszés szerint. Az első néhány napban az utastársak ismerkednek a rideg valósággal, majd a további két hét alatt némiképp meggazdagodnak. Három hét elteltével találkoznak egy jeles hazai társadalomkutatóval, aki közli velük: a tőkés országokban élő milliomosokhoz képest ők még mindig a béka feneke alatt vannak. A csoport tagjai lógó orral és elborult kedéllyel térnek vissza.

Versmagyarázó túra: a csoportok nyolcévenként indulnak, általában szeptember elsején. Az általános iskola elvégzéséről bizonyítványt kapnak. A hetedik év vége felé Tandori Dezső költő verebekről írott verseinek a szocialista építés jelenlegi szakaszára való hatásának képi megjelenítése. Kívánságra a helyszínen jambusok, daktilusok bérelhetők. Hexameterek nagy árengedménnyel!

Vitakultúra-túra: 22 napos turnusokban, elhelyezés elefántcsonttoronyban, szemellenzőt a helyszínen lehet igénybe venni. A harmadik napon mindenki kifejtheti a saját álláspontját, úgy, hogy a többieknek nem kell ráfigyelniük. A második héten egymás felmenőinek kölcsönös becsmérlése, a nyomdafestéket nem tűrő kifejezések körének bővítésére példák a televízióból. A harmadik hét kezdetén tettlegesség, vagy tetszés szerinti felső kapcsolatokra hivatkozás.

Csúszópénz és jatt-túra: 5-től tízezer napos turnusok, rengeteg költőpénz. A csoport jókedvűen indul, majd mérsékelt lelkesedéssel tér vissza. Közben mód nyílik a csúszópénz átadásának gyakorlására, tökéletesítésére. Áruházi eladók, IKV-munkafelmérők segítik a túra sikeres lebonyolítását. Borravalót nem fogadnak el, csak az utolsó napon, de akkor is inkább jattnak hívják.

Áremelkedési kirándulás: időtartama tetszőleges. A csoportok közepes, már-már elviselhető árszintről indulnak. Helyenként reménykedés, begyűrűzés, pénztárcanyitogatás. Elszállásolás a Hotel Infláció kétágyas szobáiban. Az utazás végén az árak átlagosan tizenkét százalékkal emelkednek, de ez nem haladja meg az előre elhatározott mértéket.

Televíziós sorozat-túra: 13 hetes, vagy annál rövidebb időtartamú csoportok. Elhelyezés: karosszékben. Szolgáltatások: házilagosan kivitelezhető hajtépés, gyökértömés, idegbaj. Kívánságra a rendező és egyes főbb szereplők szidása, indokolt esetben becsmérlése. A költőpénzt a televízió adja, de a csoport tagjai fizetik.

Nyugdíjból kijövők kis kirándulása: időtartama maximálisan egy hét, ha van kettes találat a lottón, akkor két hét. A negyedik napon az Ismeretlen Nyugdíjas szobrának megtekintése. Ücsörgés az SZTK-ban, várakozás a tűzifára, sorban állás a hentesnél. A túra hetedik napján az Úr megteremté az embert és mindenki nyugodtan várja a következő havi nyugdíjat.

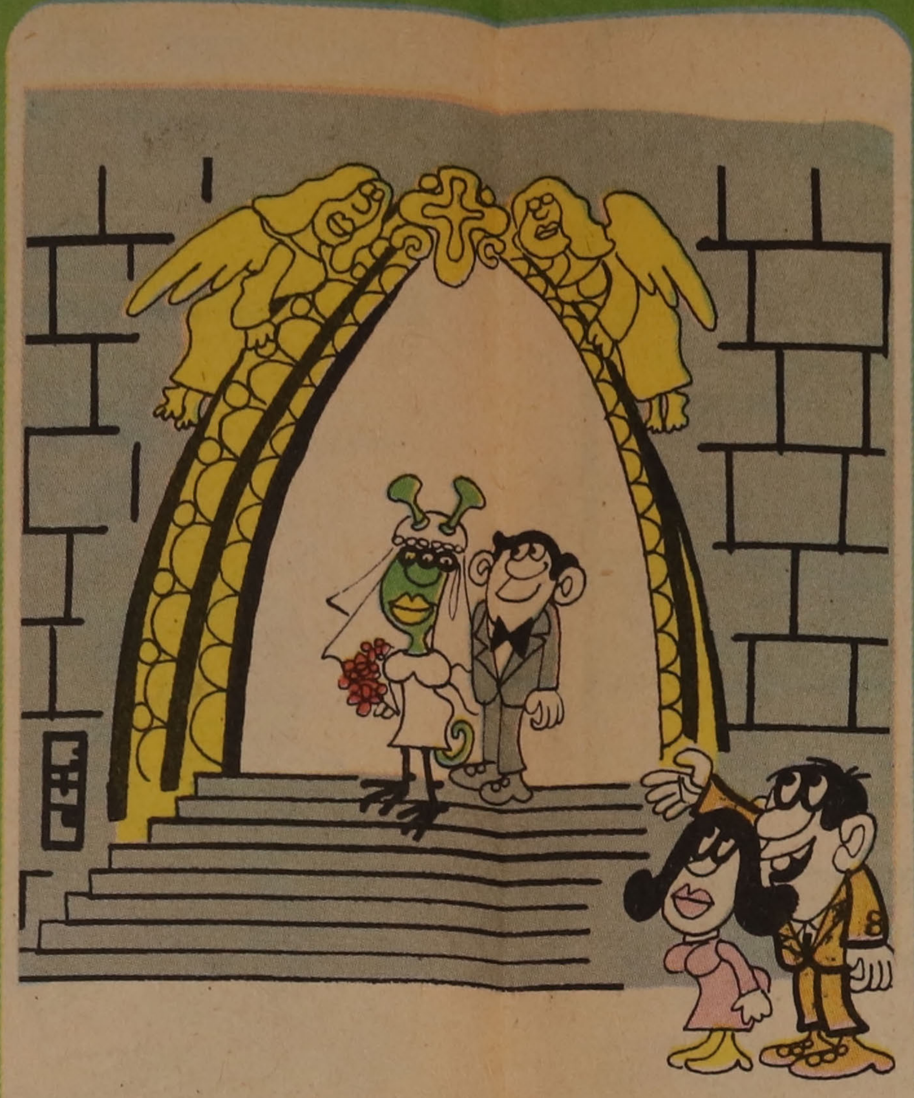
Föld S. Péter

– Emelem poharam a legkülönösebb házasságra: ötven éve tart...

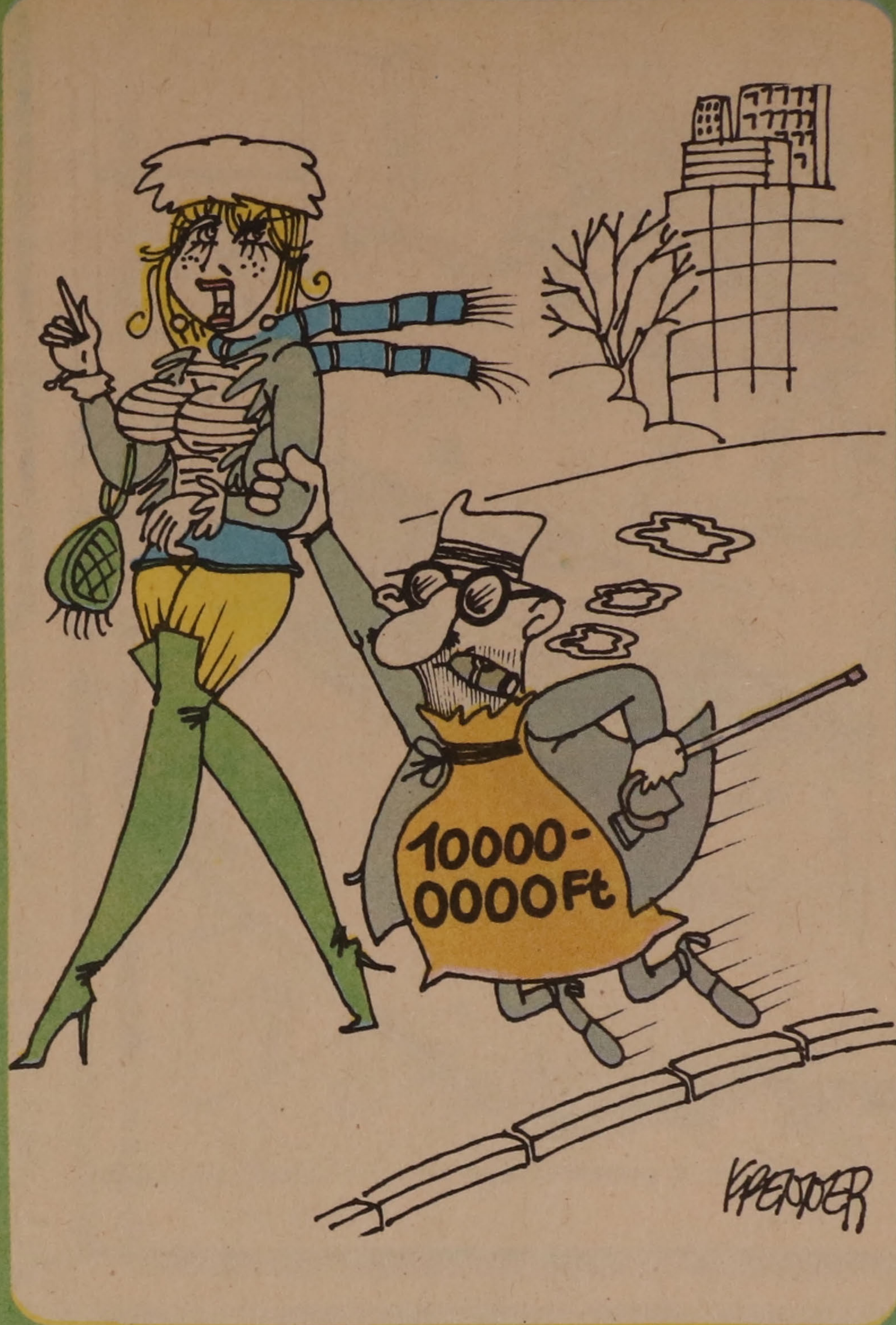
– Én nem örülök, hogy a kosárlabdás lányom pont egy súlyemelőbe esett bele, de a szívnek nem lehet parancsolni...

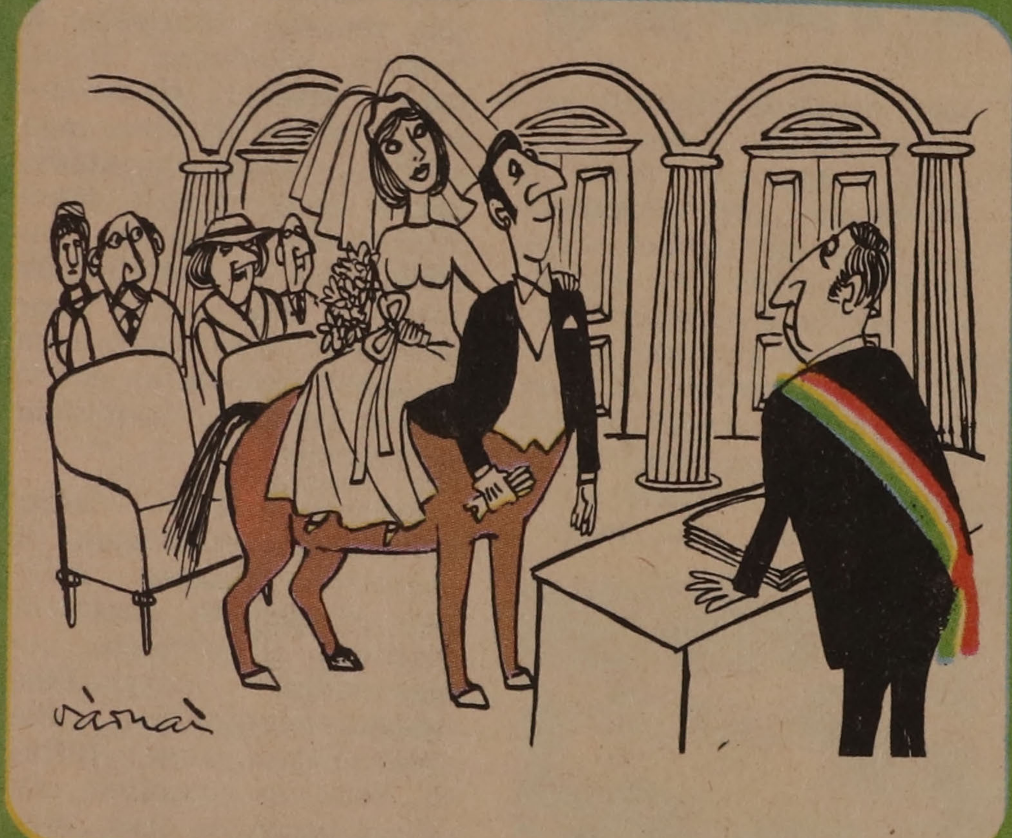
– Most esküdött a neves sci-fi szerző.

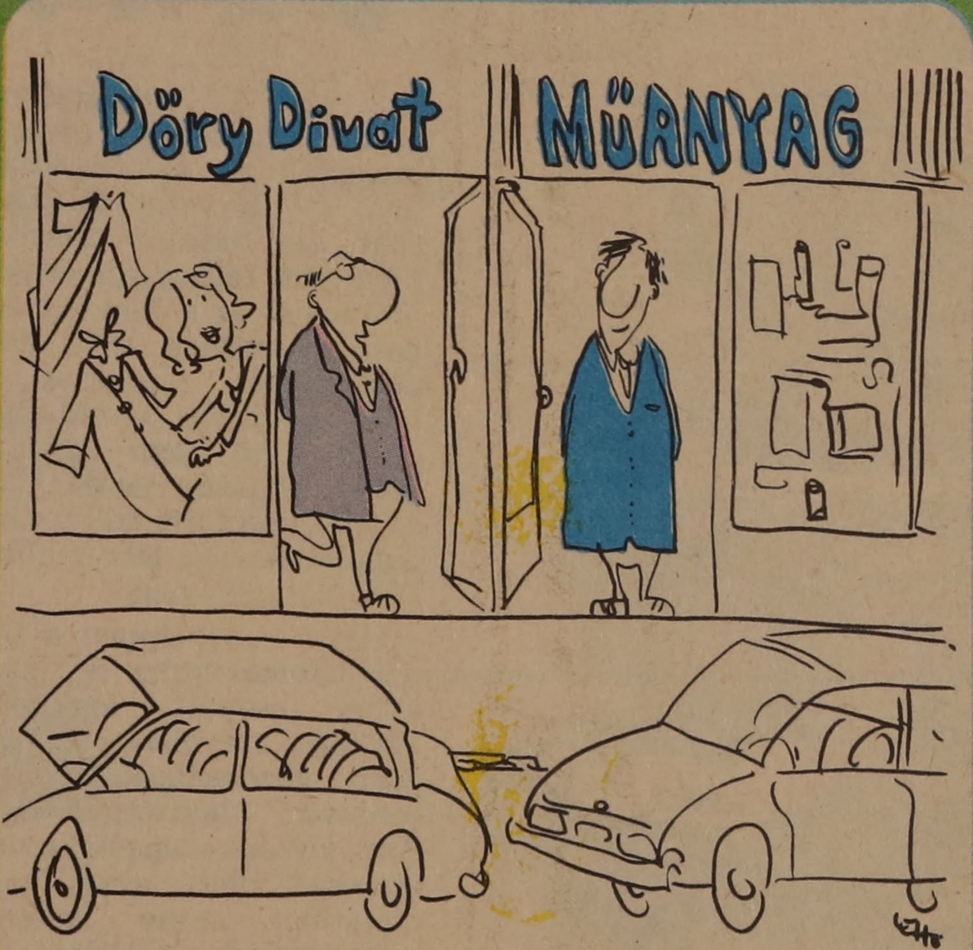

– Tudom, hogy a nejem nem egy szépség, de boszorkányosan gyors a házimunkában...

Különös házasságok

– Mondja csak Buttlerkém, hány vármegyéje is van magának?

HŰSÉG

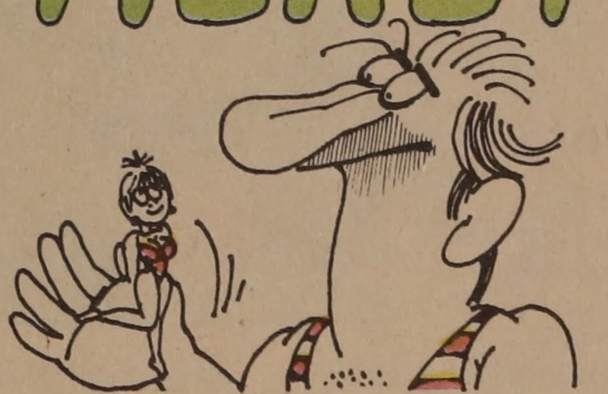
ABSZOLÚT FÁTYOL

– Csöndesebben bőgj, szívem, még a végén szexfilmet csinál a nászunkból valami természetbúvár...

MÉRETESEK

— Szép, derék, marha nagy fiad van — mondta egyik örömanya a másiknak, miközben a síppláda Mendelssohnt intonálta.

— És még egyre nő — bólintott a másik örömanya. — Látod, amikor az anyakönyvvezető az élet tengerét emlegette, még bokáig ért a nadrágja. A harcos egymásrautaltságnál már csak térdig.

Ezen elsírdogáltak egy darabig, aztán a másik örömanya szólalt meg.

— A te lányodnál filigránabbat és cukorbabábbat még az életben nem láttam.

— Ugyan — szipogott az egyik örömanya — és folyvást csak zsugorodik. Amikor az anyakönyvezető gratulált neki, még az asztalt is felérte. A körpuszinál viszont már székre kellett állnia.

Mire a nászútról visszajöttek, Jancsi már 283 centi magas volt és 192 kiló. Juliska viszont épphogy elérte a 97 centit és nem nyomott többet 12 és fél kilónál.

— Na, szép kis nászút volt — csiripolta onnét alulról. — Mondhatom, szép kis nászút.

— Most mit vacakolsz? — mennydörgött Jancsi onnét felülről. — Hiszen a tenyeremen hordozlak.

— Nagy kunszt akkora tenyéren ilyen kis feneket — kapcáskodott Juliska a mélységből. — Különben is, ki beszél itt tenyérről?

Bementek a Szövetségbe, hogy óriási a hullámverés az életük tengerén és harcos egymásrautaltságról náluk már csak a méretbeli különbségek miatt sem lehet szó.

— Oda se neki — vette félvállról az egészet a Főnök. — Küszöbön a világbajnokság és nektek egyetlen dolgotok van. Hogy beszedjétek az üdítő pasztillákat, amelyeket kalapszám bocsátunk a rendelkezéstekre.

— És ha nem szedjük be?

— Akkor ugrik az élsportolói juttatás és mihez kezdtek a havi 83 fillér nélkül. Amellett persze szőnyegpofozás is lesz.

— Szeretném én azt látni.

A Főnök elkérte a szobafestők létráját, felmászott és harminc másodperc alatt ötvenhét nehézlovassági frászt helyezett el Jancsi orcáján. A fiú nem viszonozta. A modern sportetika emlőin nevelkedett és tudta, hogy ingyen egyetlen heves mozdulatot sem szabad tennie.

A világbajnokságot mindketten megnyerték. Jancsi akkor már 575 centi magas volt, 320 kiló és úgy labdázott a mázsákkal, mint Hanzi a meggymaggal. Juliskának viszont sikerült 48 centire és 3 kilóra töpörödnie, nem csoda, hogy úgy szaladgált a gerendán, akár aranyhörcsög az M 7-esen.

Aztán mindkettejük eredményét megsemmisítették. A doppingszer használatát persze nem sikerült kimutatni, viszont Jancsi merő véletlenségből csomót kötött a háromtonnás súlyzóra, Juliska majdnem lefolyt a zuhany rácsai között.

Hazajövet újra bementek a Szövetségbe. Jancsi magassága éppen elérte a 6 métert, súlya az 5 mázsát. Juliska viszont már csak 18 centi magas volt és 33 deka.

— Most aztán mit csináljunk? — kérdezték.

— Hézag egy szál se — mondta a Főnök. — Jancsi, te holnap beállsz lépkedő exkavátornak, Juliskából pedig egyenesen primadonna lesz.

— Elit — cirpelt a pici hölgy a szőnyeg rojtjai közül. — És hol?

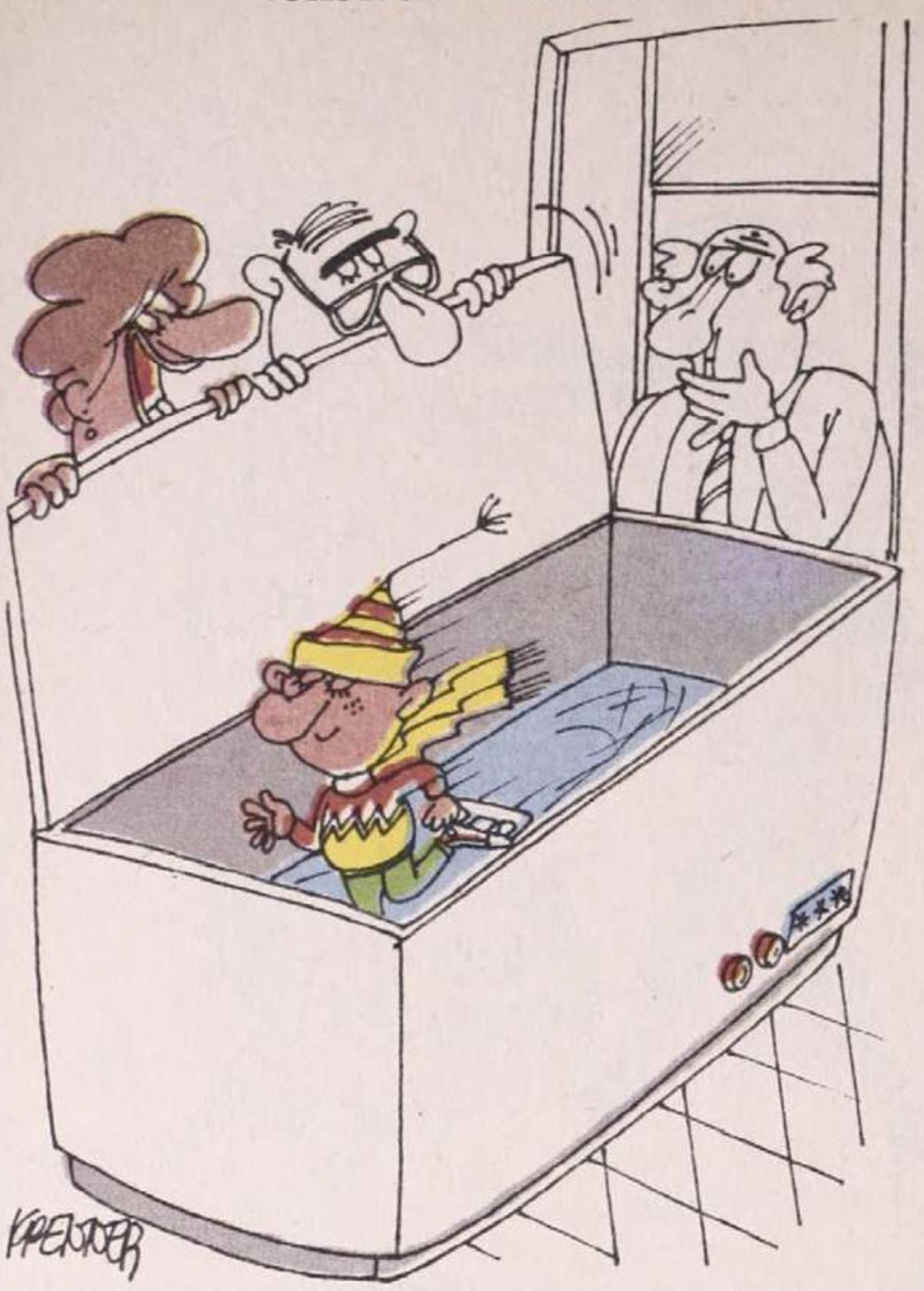
— Természetesen a bolhacirkuszban.

A házasságuk nemsokára felbomlott. Jancsi beleszeretett egy gyárkéménybe, Juliska pedig megszökött egy pekingi palotapincsivel. Jancsi akkor harmadszor is bement a Szövetségbe. Felpeckelte a Főnök száját és beleszórta az összes pasztillát. A növekedést serkentőket is, meg a növekedésgátlókat is. A legcsekélyebb hatás sem mutatkozott.

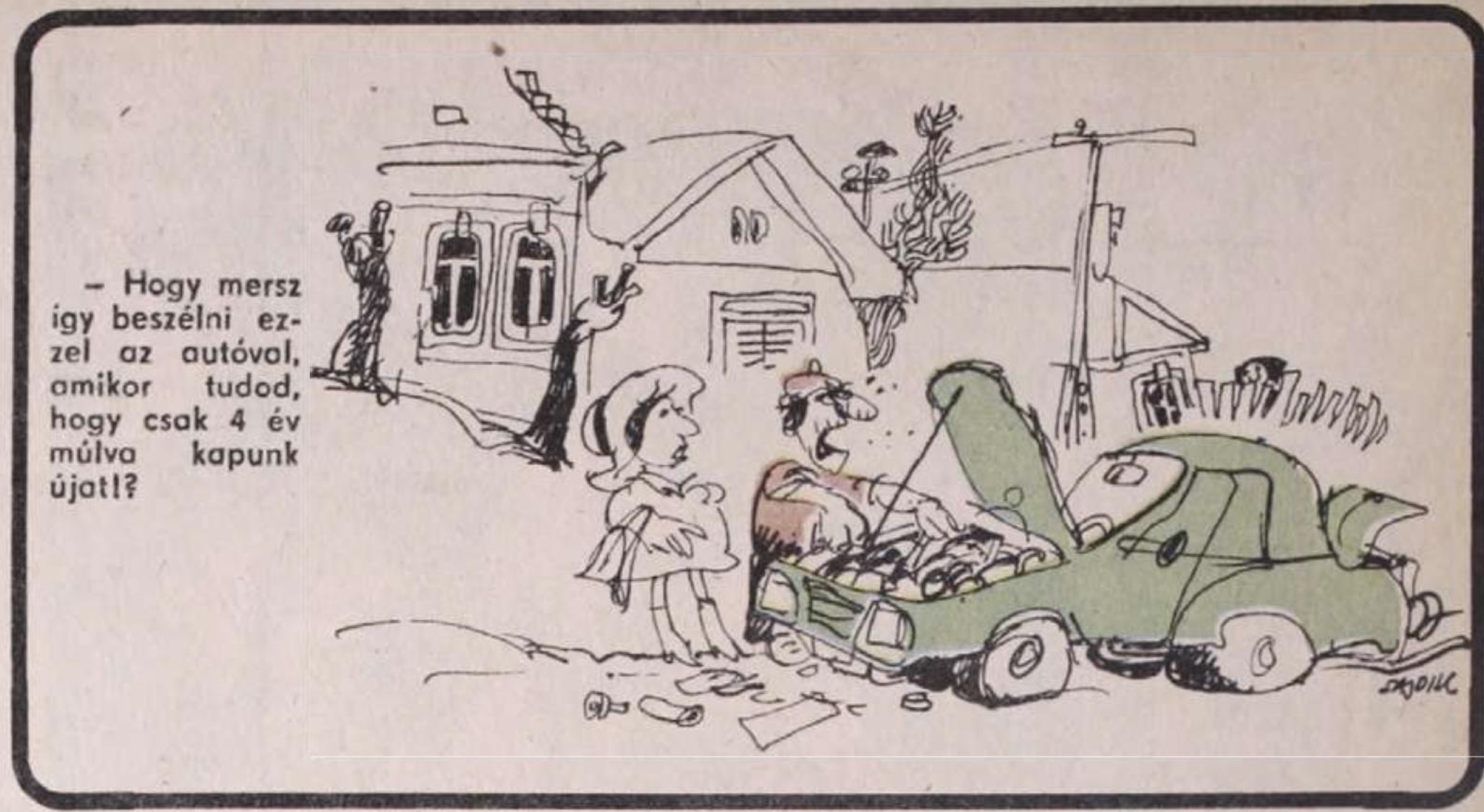
A Főnök már eleve kicsi volt mindenütt, ahol nagynak kellett volna lennie...

Peterdi Pál

TÚLZSÚFOLT A MŰJÉGPÁLYA

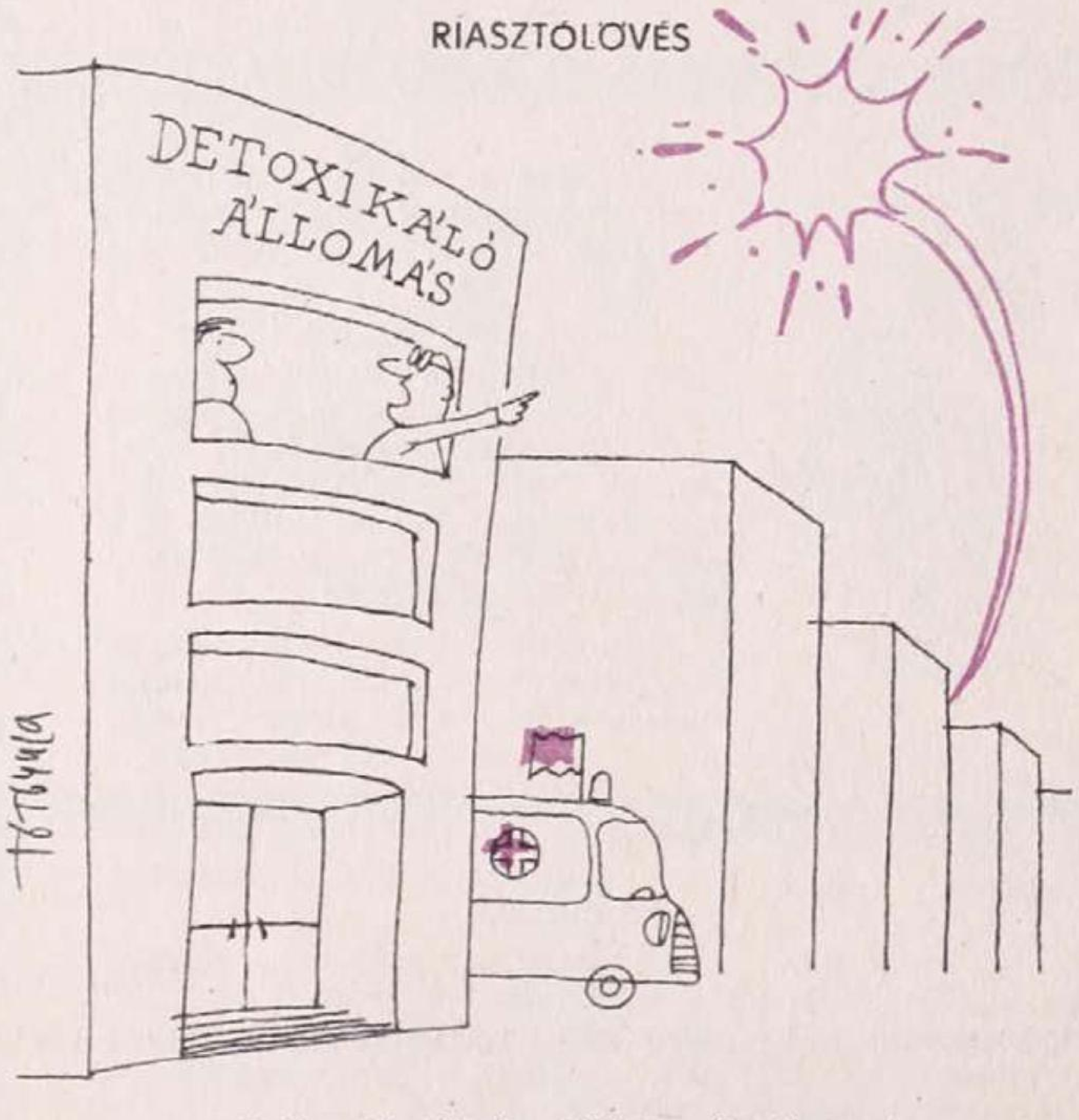

– Vettünk a gyereknek egy mélyhűtőt, hadd korcsolyázzon ő is!

– Hogy mersz így beszélni ezzel az autóval, amikor tudod, hogy csak 4 év múlva kapunk újat!?

RIASZTÓLÖVÉS

– Teljes készültség, kitört a fizetésnap!

VIRÁGCSERÉP VOLTAM

Tegnap megint virágcserép voltam.

Virágcserép az, akit az értekezleteken (konferenciákon, gyűléseken, ankétokon) kiültetnek a pódiumra. Az úgynevezett elnökségbe.

Egyszer csak bemondják a nevemet és odapalántáznak két muskátli, meg egy fokföldi ibolya közé.

Nem tudom Muskátli elvtárs, meg Fokföldi Ibolya elvtársnő hogy van vele, de én módfelett viszolygok tőle, ha kiültetnek. Persze a muskátlit kiültetik, meg a fokföldit is, meg a petúniát is, de ők már ehhez hozzá vannak szokva. Nekik az a dolguk, hogy kiültessék őket. Az ágyásba.

Én viszont azért ülök ott, mert én vagyok a dekoráció. Mert valaki egyszer kitalálta, hogy a gyűlés nem gyűlés, ha csak egy pasi van a pódiumon.

Hát jó, ha már így kell lenni, felkapaszkodok a pódiumra és nézem a lentieket. Be jó is nekik! Vigyorognak, sustorognak, újságot olvasnak. Főleg pedig bámulnak. Az igazi virágcserepeket, meg a két lábon járókat, köztük engem. Fogadok, arra gondolnak, hogy én akartam odaülni, felnyaltam magamat virágcserépnek. Aztán meg éleselméjű megfigyeléseket tesznek, például észreveszik, hogy a zakómon hiányzik a középső gomb, hogy kopaszodom, sőt az elöl ülők azt is kiszúrják, hogy ma nem pucoltam ki a cipőmet. És nekem ezt tűrnöm kell. Hja, a rang kötelez. Aki virágcserép, az ki van téve a publikum vizsla szemének.

Ez még a kisebbik baj! Az a nagyobbik, hogy méltóságteljesen kell viselkednem. Nem szabad könyö-

kölnöm, ásítoznom, elárulnom, hogy unom az egészet. Nem szabad vakaróznom, prüszkölnöm, krákognom, pislognom. Sőt, ha a szónok valami idétlen viccet mond, illik elmosolyodnom. Még sötétebb! A szónok egyszer csak kiszúr engem, hozzám intézi szavait, mint aki tőlem várja a megerősítést, biztatást, hogy ő milyen jót mondott. Erre nekem bárgyún bólintanom illik. Ettől ő vérszemet kap, egyre többször fordul felém és tesz fel olyasféle szónoki kérdéseket, hogy például: Hát nincs igazam elvtársak? Én meg — mi egyebet tehetnék — elvtelenül rábólintok, csakhogy már leszálljon rólam. De ő nem száll le, gondolja, itt ez a jó marha, ez a virágcserép, ez veszi a lapot. És attól kezdve nekem szónokol.

Hát így én most csak ott vagyok, kiültetve és nem tudom mit csináljak magammal. Meleg van, legszívesebben meginnék egy üveg hideg sört. Az nincs, viszont van egy kancsó langyos víz, meg félig piszkos poharak. Remegő kézzel töltök magamnak egy pohár vizet. Most megint minden szem rám mered lentről. Mert a teremben annyira nem történik semmi, hogy már az is esemény, ha valaki odafent vizet iszik.

Döntöm magamba a vizet, s lám egyszercsak hajtani kezdek, rügyek pattannak ki rajtam, tömött bimbók. Sziklevelem, bibém fejlődik, virágba szökkenek mint cserepes szomszédaim, itt az elnöki asztalon.

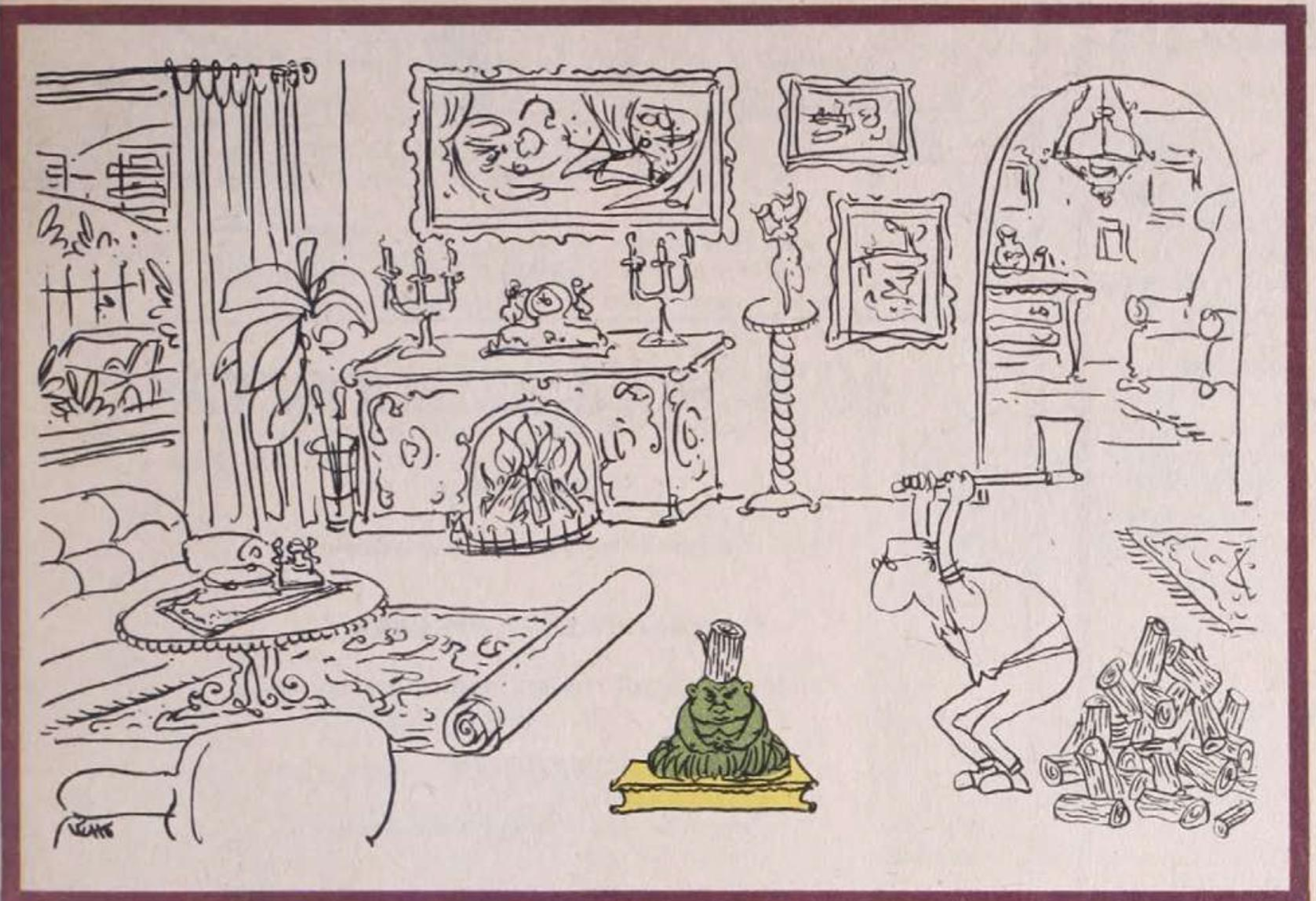
Nyílok. Miért ne? A virágnak megtiltani nem lehet...

Novobáczky Sándor

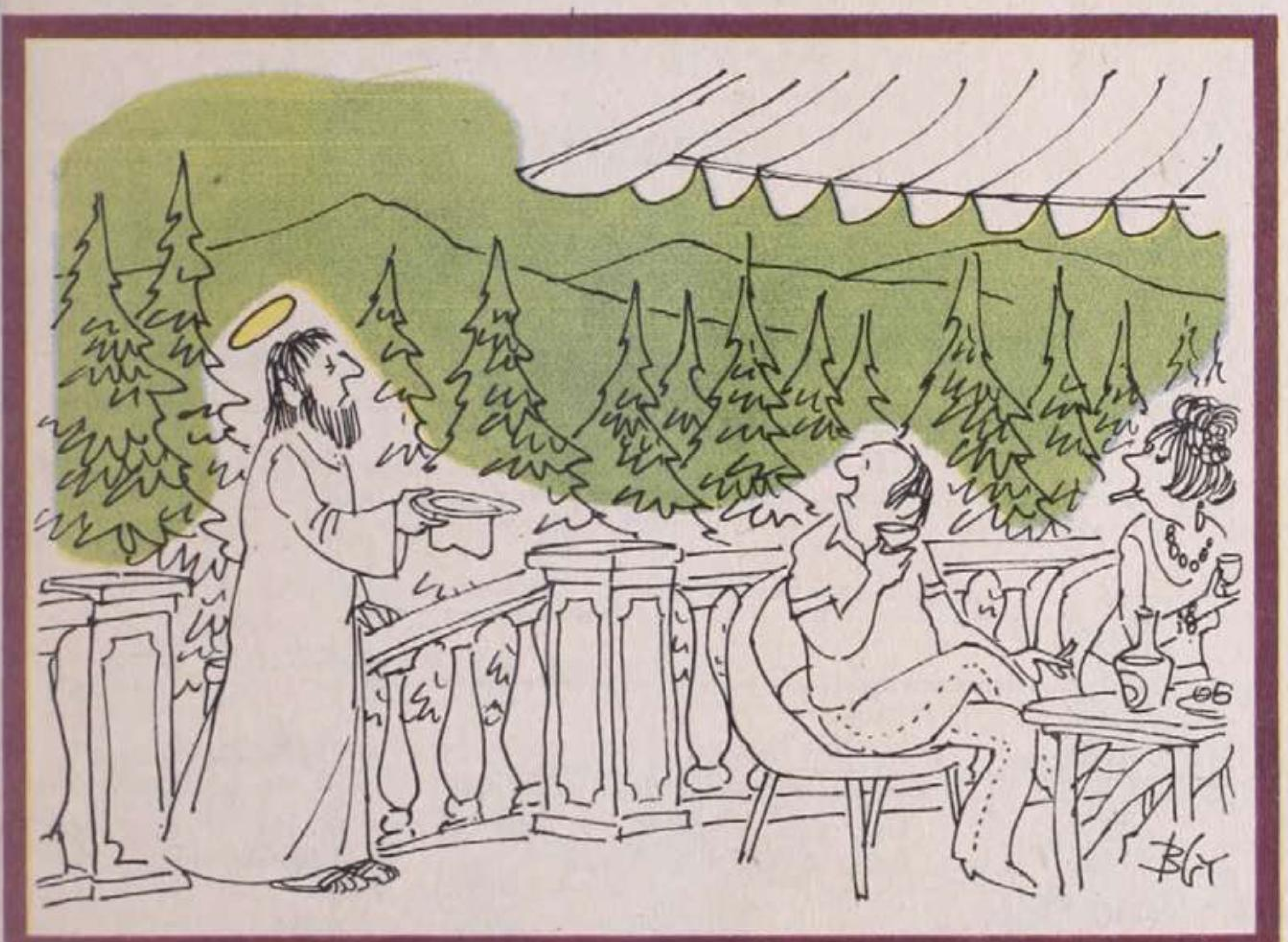
DALLOS: **ÁDÁM ÉS ÉVA**

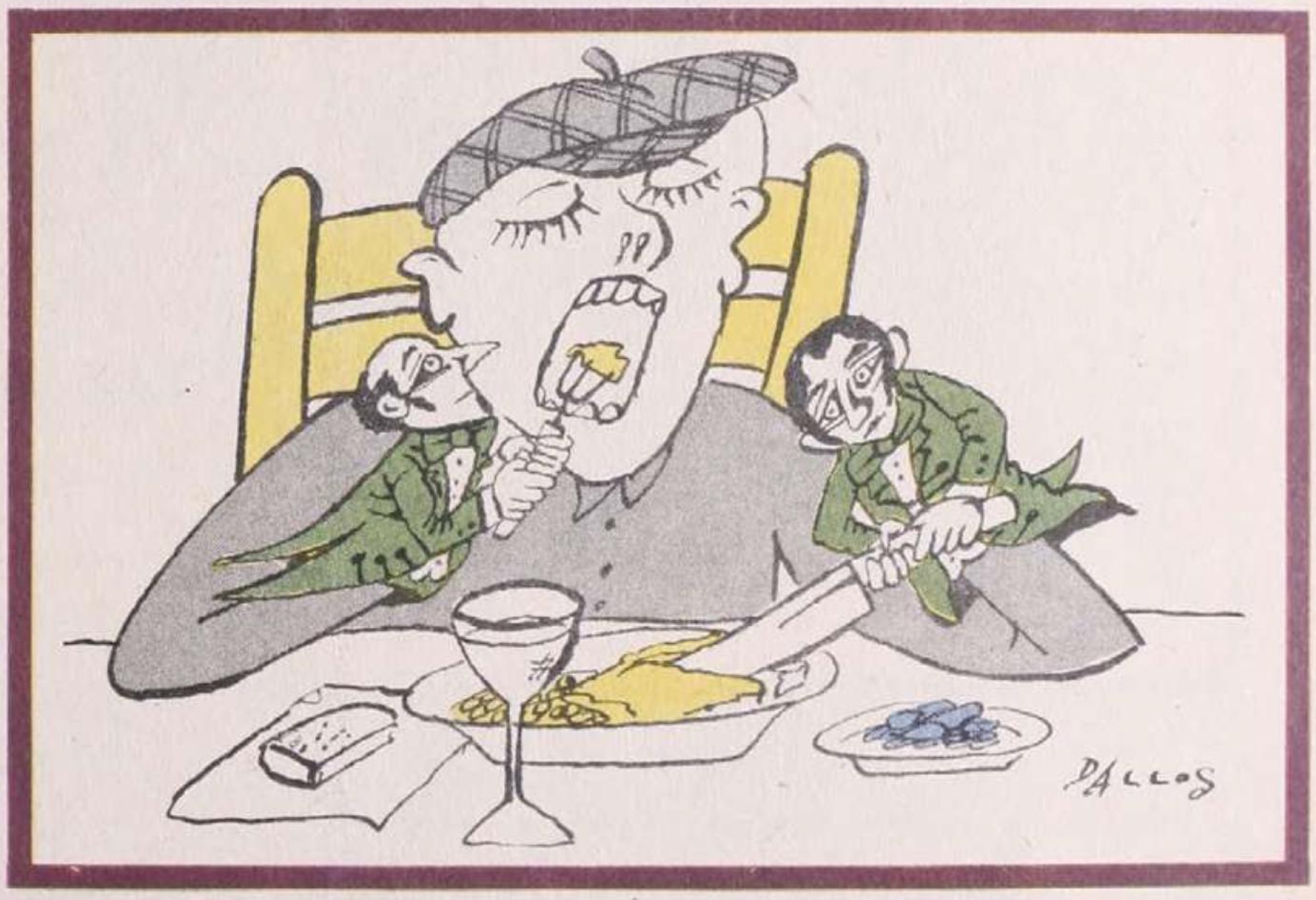

Újgazdag

LEHOCZKI, VÁRNAI, BRENNER, DALLOS, FÜLÖP, HEGEDÜS

KARÁCSONYI GYORSSEGÉLY

KI VAN A CENTRUMBAN?

A LUDAS MATYI ÉS A CENTRUM ÁRUHÁZAK VÁLLALAT

50 000 FORINTOS KÖZÖS REJTVÉNYPÁLYÁZATA

3. FORDULÓ

Utolsó fordulójához érkezett három héten át tartó közös játékunk. Amint azt már volt szerencsénk közölni, a CENTRUM Vállalattal karöltve úgy határoztunk, hogy olvasóinkat rendkívüli karácsonyi gyorssegélyben részesítjük. E gyorssegély elnyerésének módja korántsem nehéz, sőt, igen egyszerű: csupán három rejtvényt kell hozzá megfejteni.

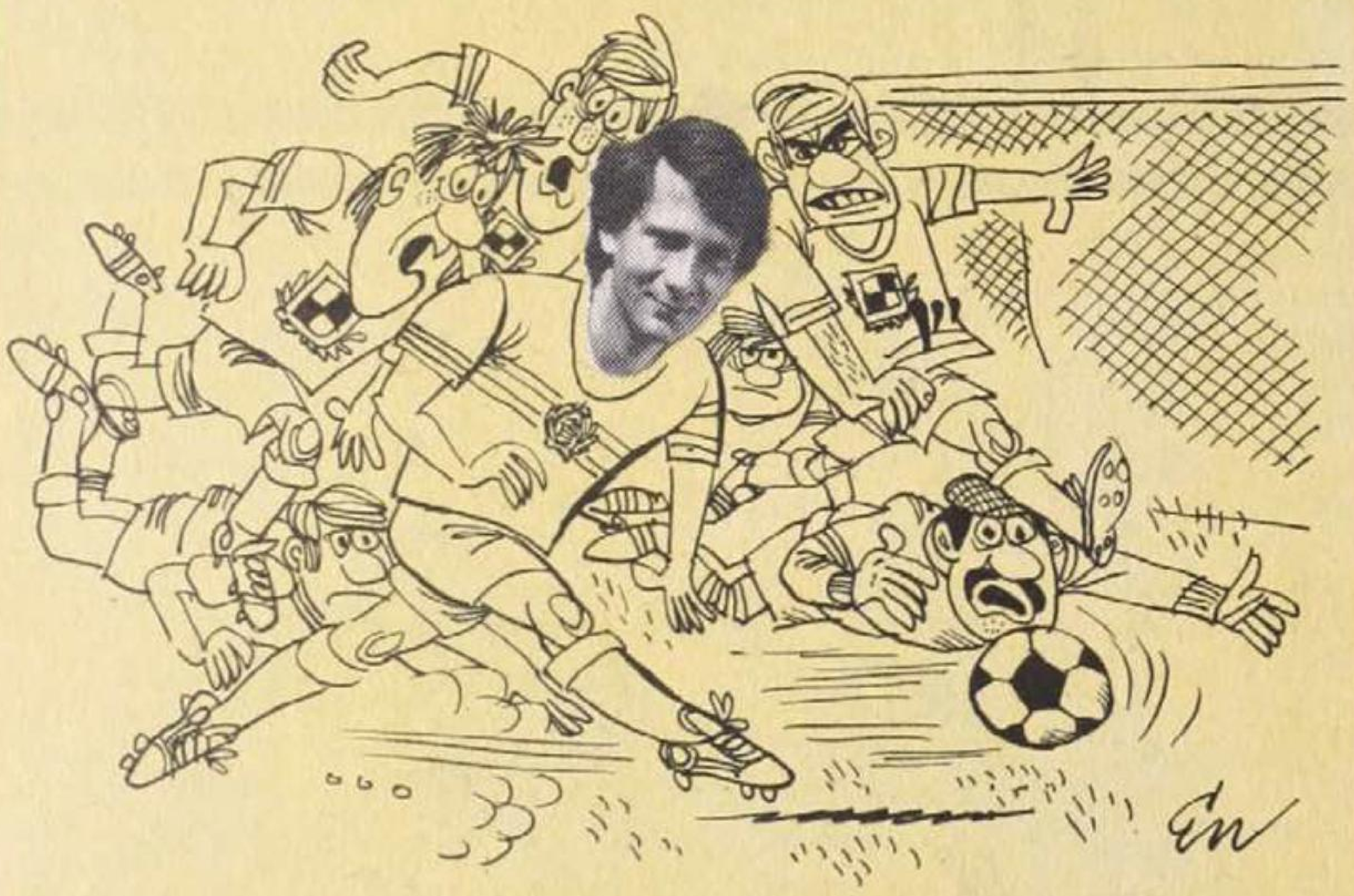
Lapunk három egymást követő számában olyan rajzokkal találkozhattak olvasóink, melyeken egy-egy ismert személy rajzos fényképét rejtettük el. A feladat: miután felismerték a rajzok centrumában levő személyeket, a lap alján található rejtvényszelvénybe írják be a nevét, majd a *három kitöltött rejtvényszelvényt egyetlen közös levelezőlapra ragasszák fel* és küldjék be a Ludas Matyi szerkesztőségébe (Budapest, Gyulai Pál u. 14. 1977). A beküldési határidő: 1984. december 10-e.

A helyes megfejtést beküldők között 1 húszezer forintos, 2 ötezer forintos, 10 ezer forintos és 20 ötszáz forintos CENTRUM-vásárlási utalványt sorsolunk ki.

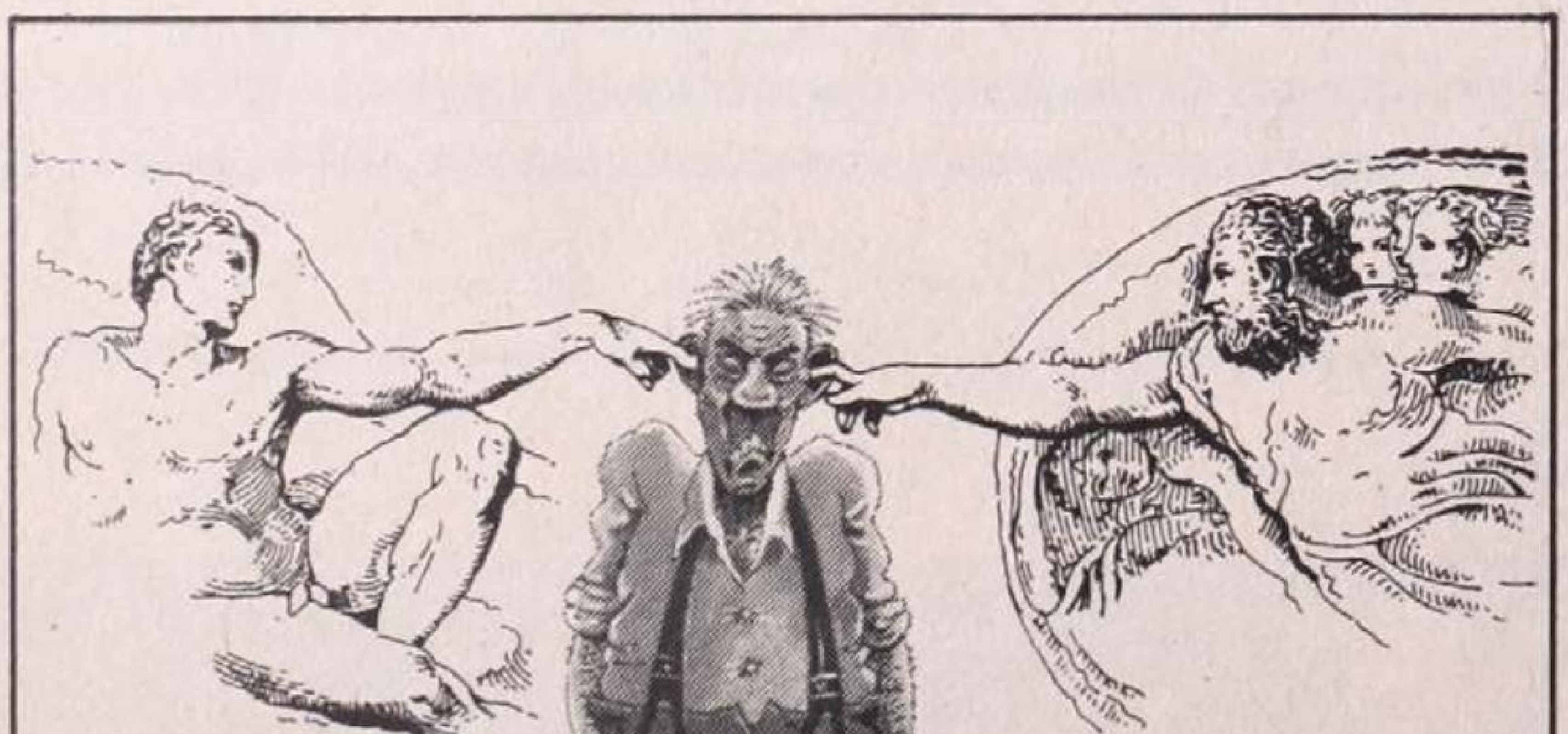
A nyertesek nevét karácsonyi számunkban közöljük.

Minden kedves olvasónknak jó játékot kívánunk, hiszen ÖN IS LEHET A CENTRUMBAN!

Íme, a harmadik rajzunk:

ZAJÁRTALOM ELLEN

3.	KI VAN A CENTRUMBAN?
	______________________

– Azért sem fogok elkésni a saját esküvőmről!

FŐ A MUNKAMEGOSZTÁS

KŐMŰVESEK

Az egyik vakol, a másik süketel.

TÁRGYALÓPARTNEREK

Az egyik nagyot mond, a másik nagyothall.

TERHELÉS

Az egyik hordár, a másik szóvivő.

ILLETÉKESEK

Az egyik ötöl, a másik hatol.

SZAKOSÍTÁS

Kivonták a forgalomból az univerzális tisztviselőt, aki se nem oszt, se nem szoroz. Munkakörét ketten vették át: az egyik nem oszt, a másik nem szoroz.

Böcz Sándor

– Ma is minden árut visszatartunk, hátha holnap megint emelkedik valaminek az ára...

Ludas Fórum Sátoraljaújhelyen

Haladó hagyomány, hogy a Ludas Matyi munkatársai időről időre találkoznak egy-egy közösség tagjaival. Ezúttal **december 12-én 16 és 18 órai kezdettel a sátoraljaújhelyi Kossuth Lajos Művelődési Központ** (Sátoraljaújhely, Táncsics tér 3.) ad otthont a közönségtalálkozóknak.

A Ludas Fórumokon szerkesztőségünk képviseletében **Mikes György, Radványi Barna** és **Föld S. Péter** válaszol az érdeklődők kérdéseire.

AZ OLVASÓ OLDALA

ITT ÁLLUNK MEGFÜRÖDVE

Az idén március 8-án költöztünk új lakásba, melyre hat évet vártunk. 650 ezer forint az ára, és a befizetendő összeg 209 ezer forint volt. Gondolom, sejtik, hogyan szedtük össze ezt a pénzt, minekutána hat éve vagyunk házasok és van egy kislányunk. A lényeg az, hogy a lakást olyan állapotban kaptuk meg, hogy csak csukott szemmel lehetett benne közlekedni, az esztétikai állapota miatt. Pontosan háromszor áztunk el úgy, hogy a lakásban tíz centiméteres víz állt, de nemcsak nálunk, hanem a szomszédoknál is.

Kereken egy hónapja otthonunk lassú rothadásra van ítélve, mert a szerelvényfalban megsérült egy vezeték, s ami víz onnan kifolyik, felerészben a mi lakásunkat boldogítja.

A feltárt hibákat az építővállalat, a DUTÉV nem hajlandó kijavítani, pedig a közös képviselőnk hónapok óta pereskedik a kivitelezőkkel. Ezek a problémák száz családot érintenek más-más formában.

Kiss György
Budapest XXI., Nyírfa u. 2/B. 1214

ÁRBÚJÓCSKA

Viadal szelettel leptem meg gyermekemet. A csokoládés darabáru —, ahogy szakszerűen megnevezik a papírján — 3,90-be kerül. Számolnak érte 4,30-at. Persze, volt egy áremelés. De már mikor! (Biztatásnak ne vegyék az illetékesek!) Nos, a gyárból azóta is a régi árjelzéssel jönnek ki ezek a csokiszeletek. S az ABC-ben ugyanúgy nem tüntetik föl rajta az új árat. Természetesen nem egy, hanem több száz termékre vonatkozik ez. Így a vásárlót kiszolgáltatják a pénztárosok kénye-kedvének, hiszen nem tudja ellenőrizni az áru valódi árát.

Bizonyára rendelet is van rá, hogy minden egyes terméken föl kell tüntetni az érvényes árat, néhány éve még szorgalmasan „átáraztak" az üzletekben.

Persze, versenyfutás ez a javából. De, reméljük, az árazók mihamarabb utólérik az árakat!

Átányi László
Budapest XI., Szakasits Á. u. 23. 1119

CIKKÜNK NYOMÁN

A Ludas Matyi 43. számában megjelent cikkel kapcsolatban helyszíni vizsgálatot tartottunk. Ez alapján a bolt áruellátását megfelelőnek ítéljük meg. A panaszos által jelzett időszakban az ABC közelében üzemelő egyik kisebb forgalmú üzlet tatarozás miatt zárva volt. Ennek hiányát érezhették meg a környéken élők. A jelzett napon a bolt záró árukészletében 240 liter tej és 80 kg kenyér volt jelentve. Így a boltban napicikket bárki vehetett. A kenyér minősége nem az élelmiszerbolt által változtatható meg, az általuk árusított kenyér még szavatossági időn belül volt.

Reméljük a közeli bolt ismételt megnyitásával javult illetve bővült az ellátás a környéken, az esti órákban is kellő árukészlet várja a vásárlókat.

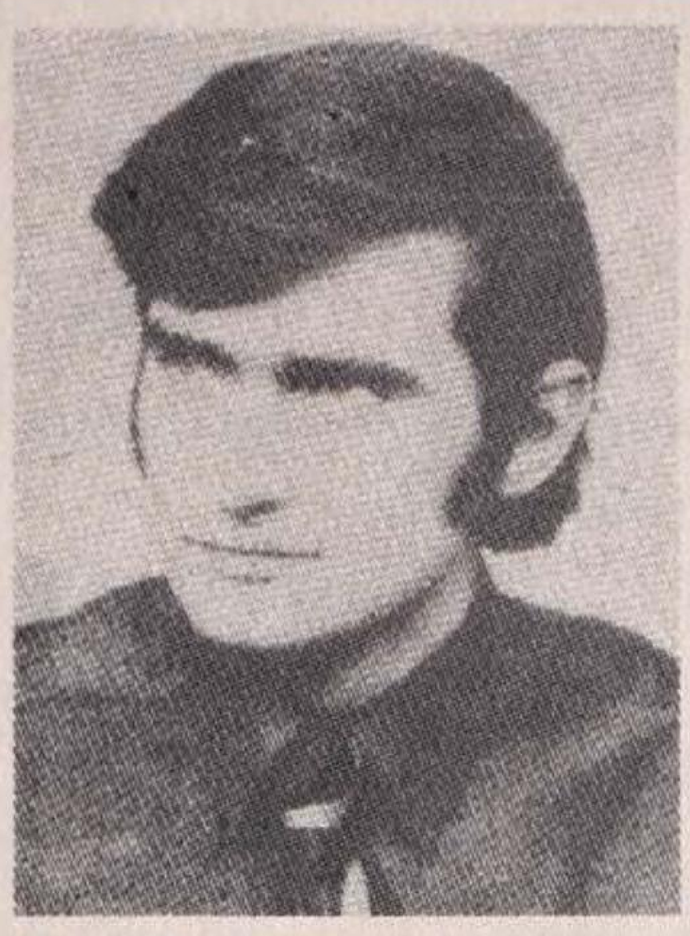
Dr. Török Imre osztályvezető
III. kerületi Tanács V. B.
Ipari-Kereskedelmi Osztály

MAGAD, URAM!

Budapesten, a 25-ös busz Kacsóh Pongrác úti végállomásán a jegyautomata elnyelte 3 forintomat, de jegyet nem adott. Valószínűleg többen is jártak már így, s erre ezúton is fölhívom a BKV figyelmét, már csak a külföldiek miatt is. Az ott dolgozó személyzetnek az volt a véleménye, hogy jelentsem én a központban — nekik nem ez a dolguk, ők csak buszt vezetnek.

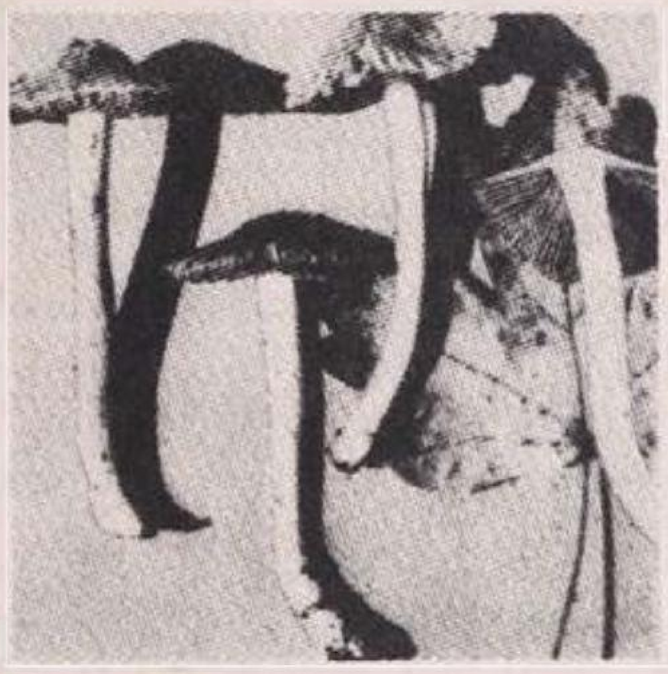
Hámori Károly
Budapest XV.,
Dembinszky u. 22.
1155

TÜCSÖK és BOGÁR

● Különös házasság. IV/3. Képünkön: Haumann Péter és Zenthe Ferenc. (Kedd, tv 1.: 20.00)

De még milyen különös!
(A Petőfi Népe c. lapból nyírta Fórizs Anikó, kiskunhalasi olvasónk)

61. Gyakran okoznak mérgezést a susulykagombák (A Gombaszakoktatási Bizottság engedélyével)

Ja, ha engedélyük van rá!
(A gombák világa című kötetben lelte Bézi Richárd)

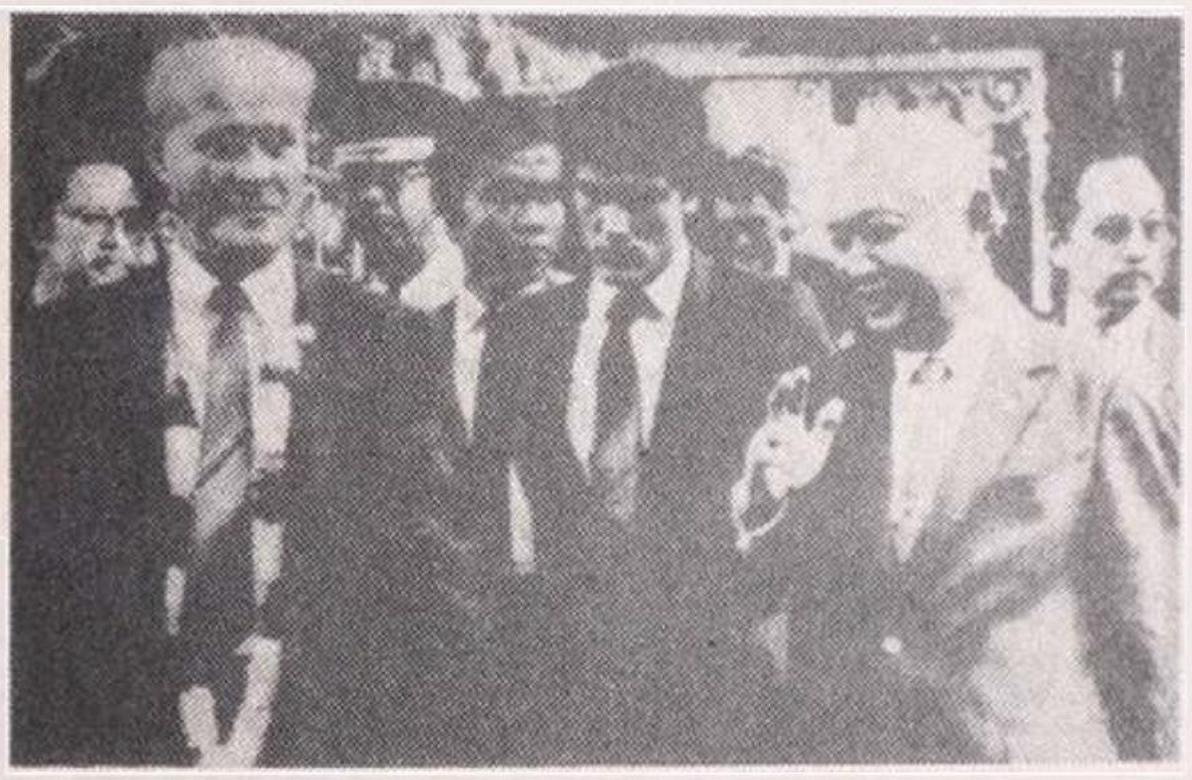
Losonczi Pál Dzsakartában

Losonczi Pál Indonéziába érkezett. A képen vendéglátójával, Suharto elnökkel a repülőtéren. (Telefoto—UPI—MTI—KS—DN)

Losonczi Pál Indonéziában

Az Elnöki Tanács elnöke és kísérete a dzsakartai elnöki palotában

Suharto indonéziai köztársasági elnök és Losonczi Pál az Elnöki Tanács elnöke a Halim nemzetközi repülőtéren a fogadási ünnepség után TELEFOTÓ — MTI Külföldi Képszerkesztőség

A Dunántúli Naplóban jelent meg a felső kép. Sokáig tűnődtem: melyik lehet Szuharto elnök? A megoldást az alsó, a Népszavában közölt kép adta meg Tanulság: nem árt néha odafigyelni az ollóra!

(Vigyázva ollózta: Patacsi József, Pécs)

lőtte a labdát s az a gólvonal
lábáról a hálóba pattant (1-0)
A 29. percben csak

Méghozzá a kapufa kezét érintve!
(A Zalai Hírlapban találta Czár László, hévízi olvasónk)

SAJT-HIBA

Ezt a fémforgácsot — lásd cellux-szal a levélpapírra ragasztva — a Csatárka utcában levő közértből származó trapista sajt rejtegette. Különös árukapcsolás... Vajon mi történik a gyanútlan vásárlóval, ha a sajttal együtt lenyeli? És vajon hány kalória kerül a szervezetbe?

Misura Dénes
Budapest II.,
Zsindely u. 4. I. 2.

(A sajttól immár megszabadított fémforgács megtekinthető a szerkesztőségben.)

PORTRÉ

című rejtvényünk megfejtése:

— ... szeretné látni azt a bölcset, aki segít nekem a házi feladatok megoldásában.

200—200 forintot nyert:

Kiss Lajos, Jászapáti, Rózsa út. 5130
Földi Imréné, Bp. Ond vezér út 33. 1144
Gulyás Roland, Bp. III., Család u. 3. 1039

A nyereményeket postán küldjük el.

VASLÉDI

Unom már — gondolom nem egyedül — a rossz híreket, a bosszús kommentárokat. Optimista vagyok. Hiszem, vallom, az élet nem oly rusnya, amilyennek mutatja magát, az égbolt nem oly szürke, a lejtő nem oly meredek, a szívek nem oly kihűltek. Íme, az alábbi történet.

Elesett a lakásban egy idős hölgy, és két nap csodavárás után, barátnői segédlettel, taxiban elhajtatott a rendelőintézetbe. Ott a sebészeten megvizsgálták, a röntgenbe irányították, majd megszületett a diagnózis: talpközépcsont repedés.

Nosza, mondták, ugorjon már el mindjárt két darab pólyáért a gyógyszertárba. Ment is vón rohanvást, ám a hű barátnő kéznél — azaz lábnál — lévén, ő szerezte be a portékát. Amikor visszatért, a sebészeten az egyik pólyát némi gipsszel összeházasítva, a balsorsra érdemes lábra szakszerűen föltekerték, a másikat meg elnyelte valamely fehér fiók mélye. Eddig a történet. Telisteli szép mozzanatokkal.

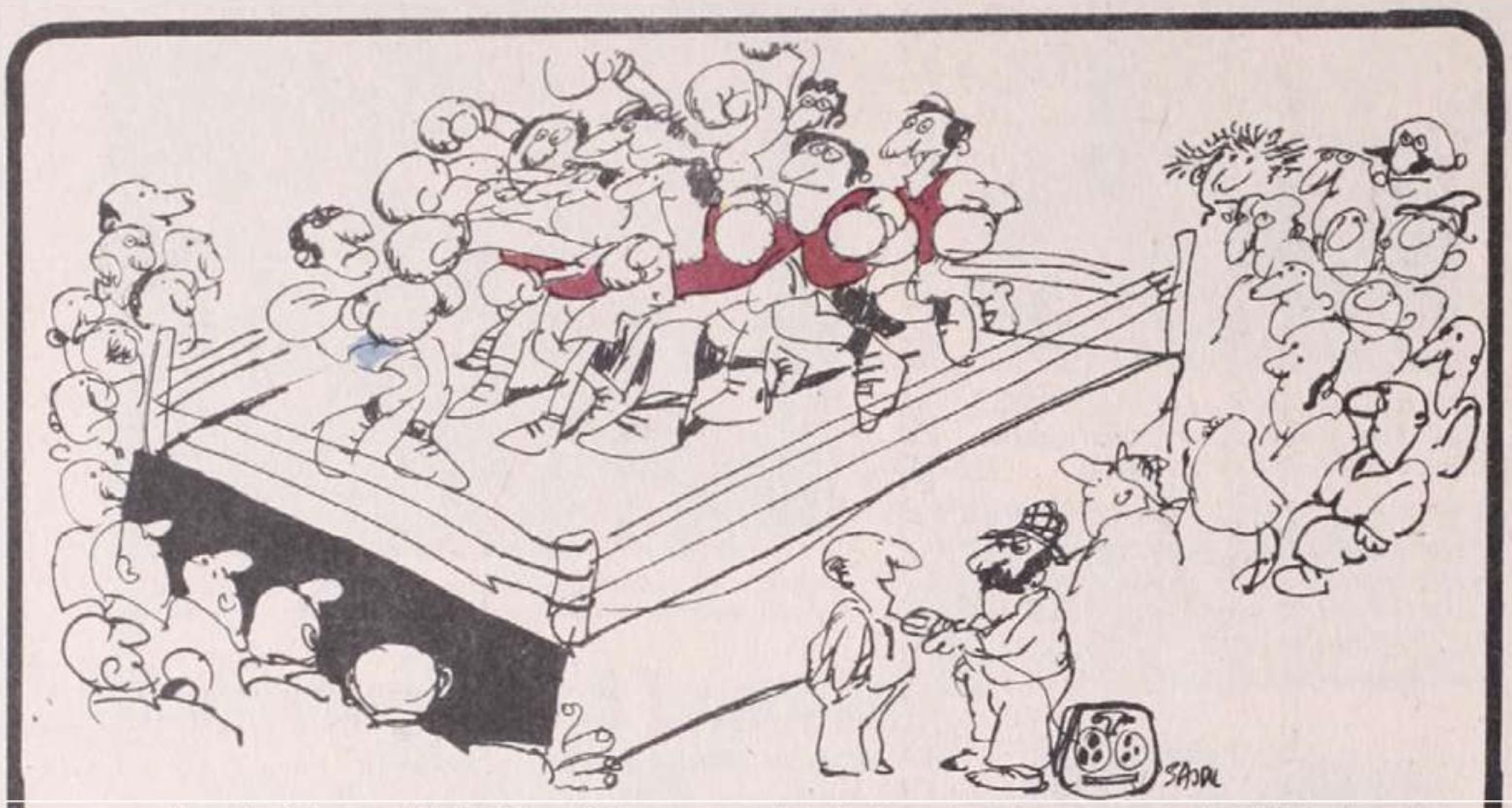
Lássuk csak! A néni, ha idős is, csupán 72 éves. (Lehetne tízzel több.) Lakáskörülményei rendezettek. Elesett ugyan, de a saját otthonában. (Lakhatna albérletben.) Lába csak repedt. (Ennyi erővel el is törhetett volna.) És akadt egy barátnő, a kevésbé ádáz fajtából. Jött a taxi. A fuvart vállalta. Nem karamboloztak. Az SZTK-t a helyén találták, működött a lift, a röntgenapparátus. Csak pólyáért szalasztották, gipsz volt a háznál. Egyáltalán: vasból van a mi szüleink, nagyszüleink nemzedéke, repedt talpközépcsonttal is príma, strapaképes. Úgy bizony, hisz a patika onnan jó ötszáz méter! Szívemet még tovább melengetve: a gyógyszertárban volt pólya. Kettő. Ahogy kívánták. A (meg)rendelőintézetben. Így aztán maradt még a legközelebbi rosszcsontnak.

Amely, egy kis szerencsével, lehet az enyém is. Nos, ezért van az, hogy essék bármi baj a kezemmel, lábammal, derűlátásom a régi.

Töretlen.

Münz András

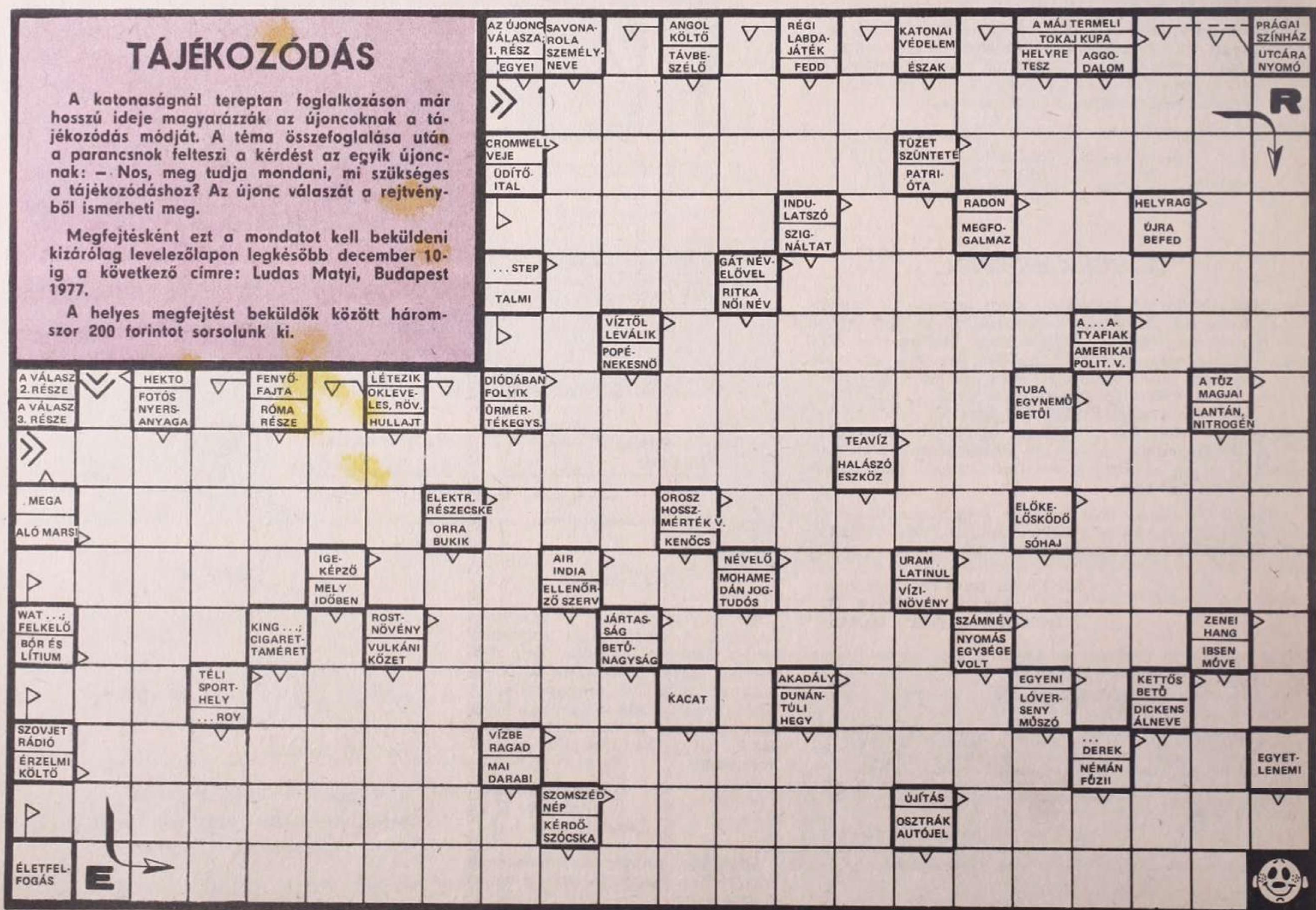
– Tavaly folyton kiütötték a fiúkat, most kiadtuk a jelszót, egy mindenkiért, és mindenki egyért!

TÁJÉKOZÓDÁS

A katonaságnál tereptan foglalkozáson már hosszú ideje magyarázzák az újoncoknak a tájékozódás módját. A téma összefoglalása után a parancsnok felteszi a kérdést az egyik újoncnak: – Nos, meg tudja mondani, mi szükséges a tájékozódáshoz? Az újonc válaszát a rejtvényből ismerheti meg.

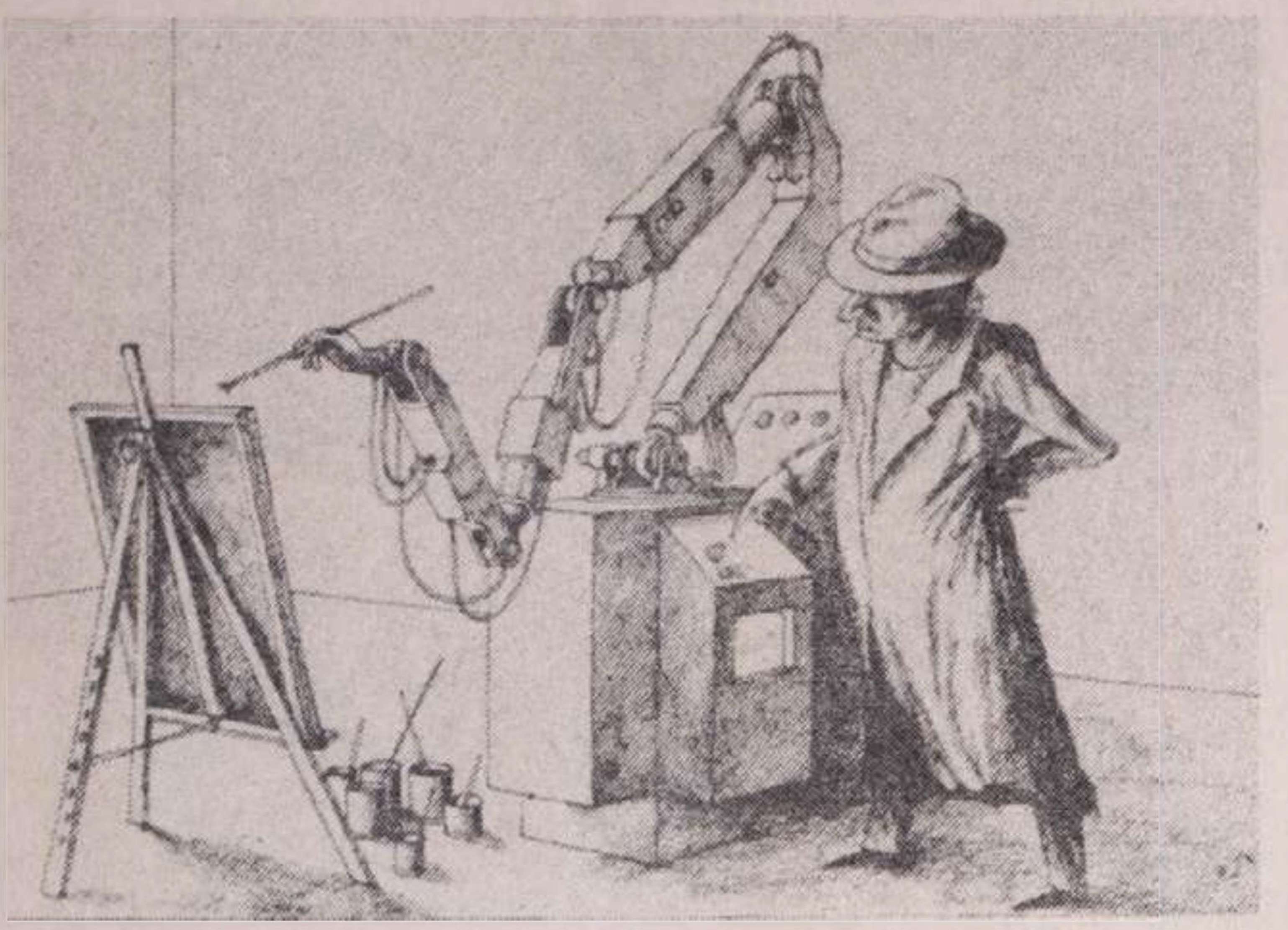
Megfejtésként ezt a mondatot kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb december 10-ig a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977.

A helyes megfejtést beküldők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

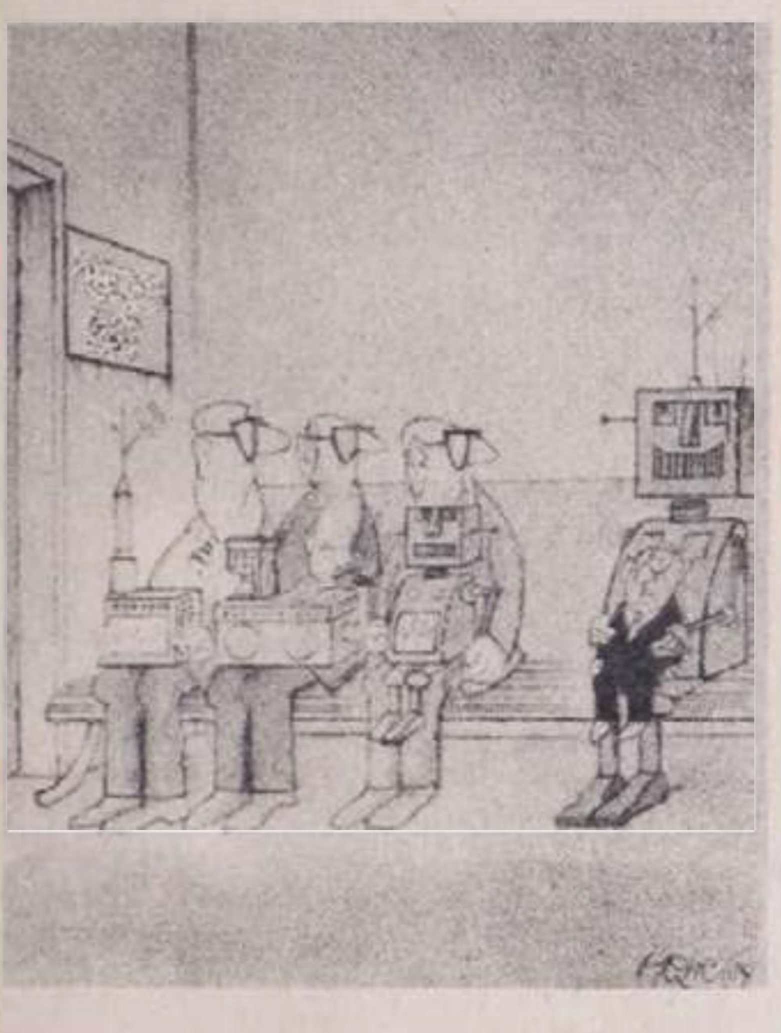

IMPORT HUMOR

KOMPUTERKORSZAK

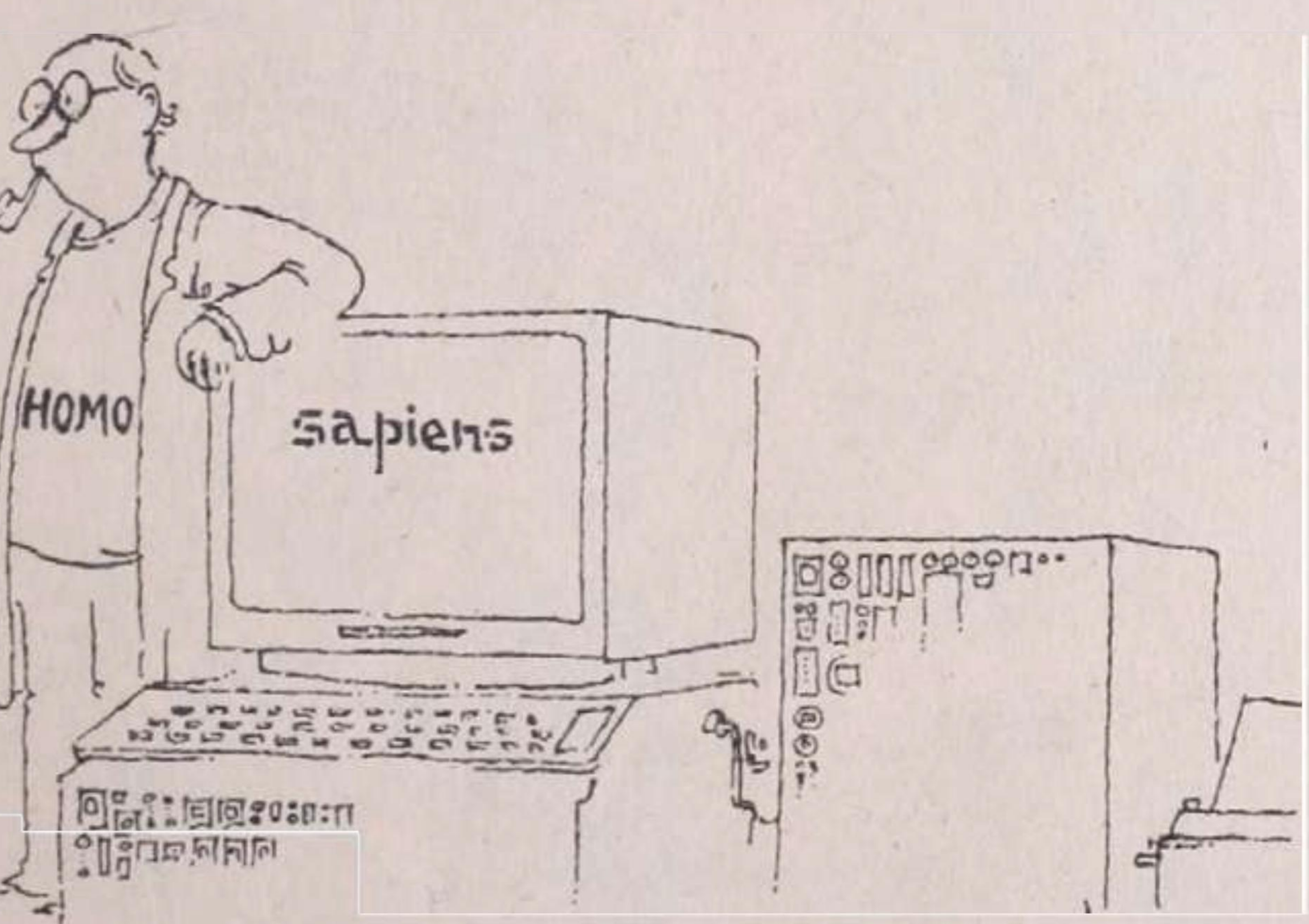

TALÁLMÁNYI HIVATALBAN

— Semmi probléma, professzor urak, két perc múlva újból működni kezd a komputer!

TRIBÜN

A tizenéves úszópalánta hazajön az edzésről.

— Mama, szerelmes vagyok Patríciába.

A mama elcsodálkozik:

— Honnét veszed ezt?

— Ő mondta.

* * *

Ifjú hölgy panaszkodik: — Egész éjjel forgolódtam és hánykolódtam. Azt hiszem feltaláltam az alvó-aerobikot.

* * *

Öreg edző csodálkozva az új csapatáról:

— Ötven éve vagyok a szakmában. Már azt hittem, hogy mindent láttam. De úgy veszíteni, ahogy ezek... eddig még senki sem tudott.

Edwin Simmons, a Texas szélsője térdműtéten esett át. Néhány hétre rá így ecsetelte állapotát:

— Séta közben már semmiféle fájdalmat nem érzek. Csakhogy én nem sétáló szélsőt játszom a csapatban.

* * *

A Dallas Cowboy rögbicsapatának gépe sűrű ködbe került. Egy idő után megszólalt a hangszóró, a pilóta jelentkezett:

— Csatolják be a biztonsági öveket, megkísérlünk leszállni Chicagóban. Az előző hét gépből háromnak sikerült...

A nagydarab legények kővé dermedtek, de a pilóta kis hatásszünet után folytatta:

— A többi négyet átirányították Milwaukeeba.

(p. p.)

— Ha majd összeházasodunk, három szép kis gyerekünk lesz, szívem!

— Honnan tudod ezt ilyen pontosan? — csodálkozik a vőlegény.

— Mert akkor majd elhozom őket az anyámtól!

— Amikor maga nem volt itthon, Kovácsné, a férje egész éjjel fel-alá járkált a ház előtt. Csak nem holdkóros?

— Nem. Biztosan azon töprengett, melyik kocsmában hagyta a lakáskulcsot!

*

Igaz az, hogy a férjed most a súlyemelést gyakorolja!

— De még mennyire! Naponta többször feláll a székéből!

Ludas Matyi

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130

SZATIRIKUS HETILAP Felelős kiadó: TILL IMRE vezérigazgató

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V., József nádor tér 1. 1900) személyesen vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámára. Előfizetési díj egy hónapra 13,— Ft, negyedévre 39,— Ft, egy évre 156,— Ft.

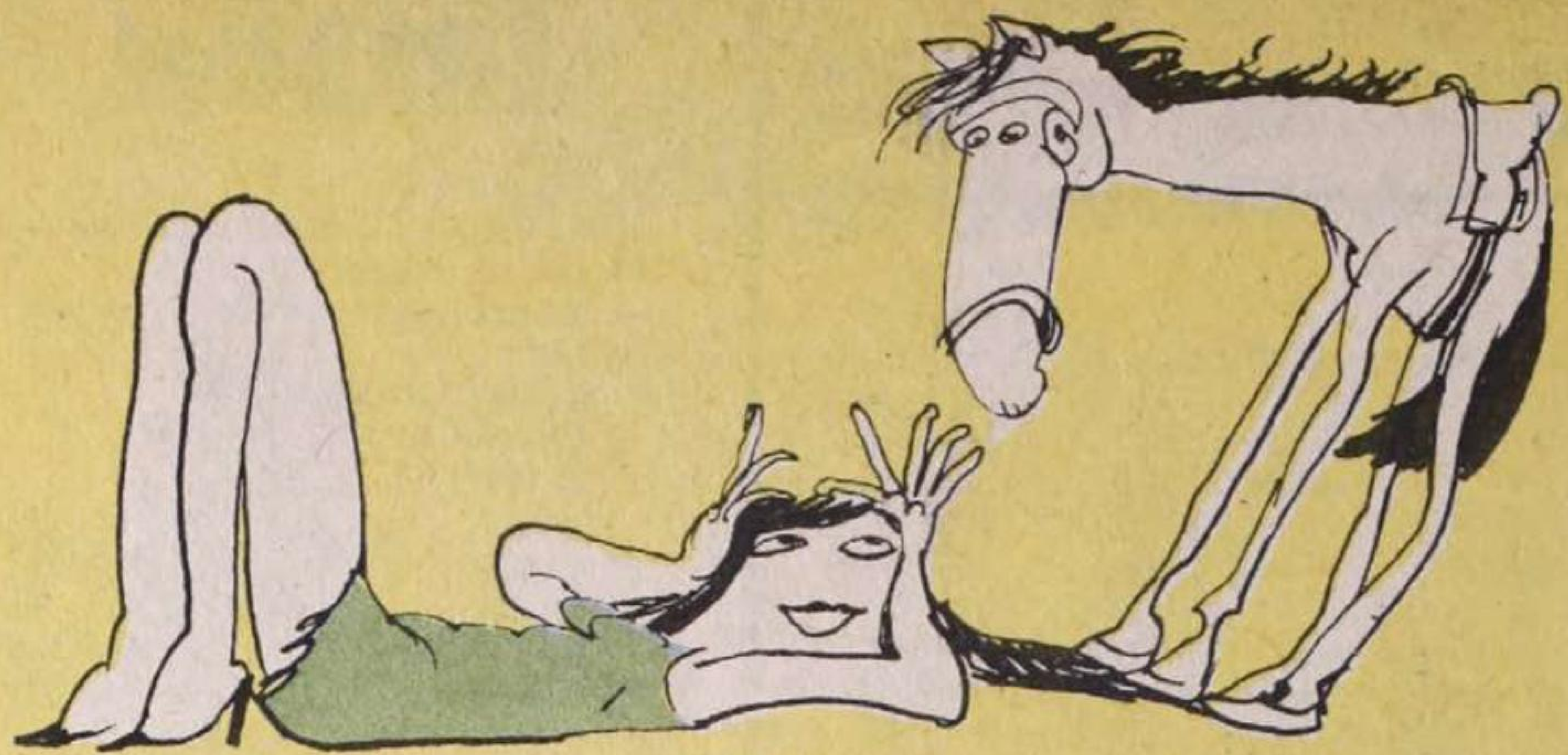
Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással

84.2308/20-49

Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató

ISSN 0134—0611

– Egész életemben arra voltam kíváncsi, hogy mi van a ló túlsó oldalán, erre kiderül, hogy semmi . . .

– Nem is tudom, melyik lábon lehet többet veszíteni.

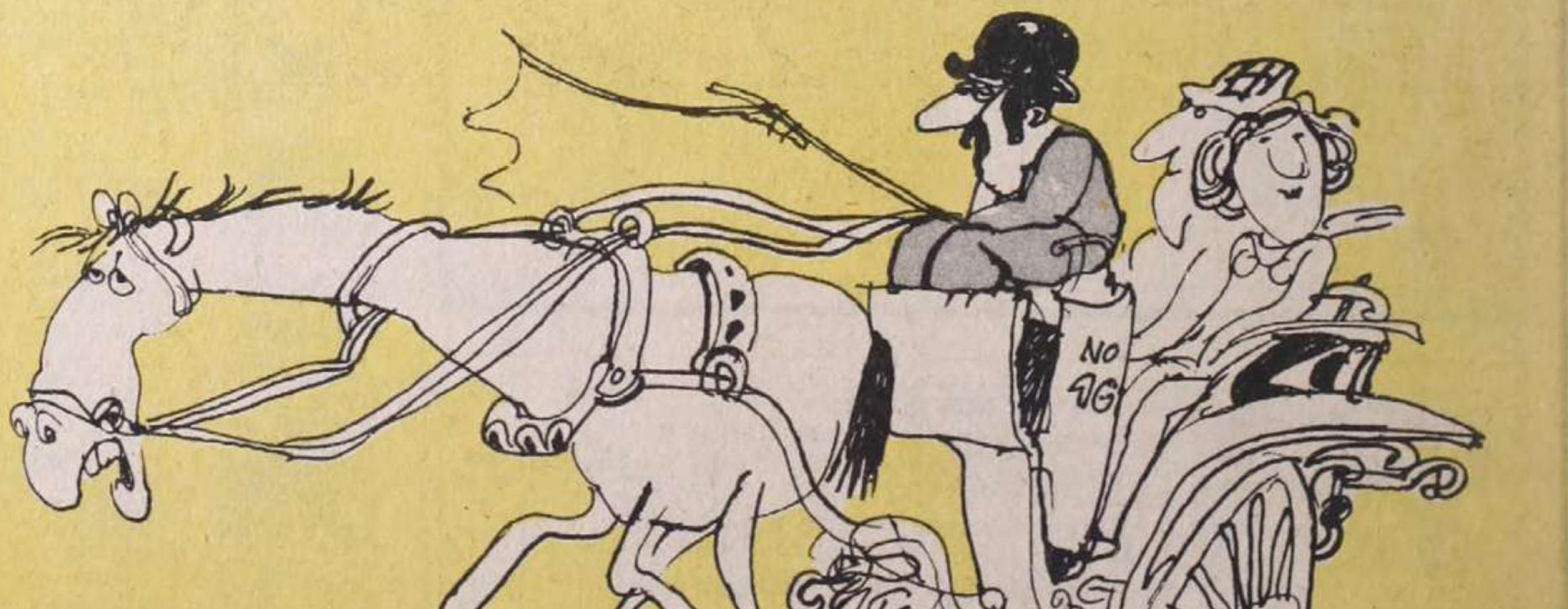
– Mióta itt vagyunk a Kárpát-medencében, milyen nyugtalanok a lovak!

– Féláron vettem, de így is drágállom.

– Nincs jogod ledobni, mikor ilyen drága egy órára a lovaglás!

– Na tessék, a nosztalgiahullámnak is mi lovak isszuk meg a levét!